

ПАМ'ЯТАЙМО МНУЛИ —
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Рекла́ція і Адміністра́ція:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
ЧНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-6261

РІК LXXXIII. Ч. 14. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 23-го СІЧНЯ 1976 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 23, 1976 No. 14. VOL. LXXXIII.

У СТОЛИЦІ СТЕЙТУ НЬО ЙОРК ТА З УЧАСТЮ ЗАКОНОДАВЦІВ ЦЕРЕМОНІАЛЬНО ВІДЗНАЧЕНО РОКОВИНИ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Олбані, Н.Й. (УККА). — У вівторок, 20-го січня ц.р. у цій столі імперіальною стейту Нью-Йорк відбулась спеціальна церемонія для відзначення 58-х Роковин проголошення незалежності Української Народної Республіки. В церемонії взяли участь члени обох законодавчих палат, українська делегація і багато запрошених американських політичних діячів. Пополуднева сесія стейтського Сенату, її перша частина, була присвячена цим роковинам. Сесію відкрив віцегубернатор стейту Нью-Йорк пані Марія Анна Крушак, яка із титулу є президентом Сенату. Вступну молитву провів о. І. Куліш, парох української православної церкви в Трої. Довшу промову виголосив стейтський сенатор Е. В. Мейсон, який був ініціатором цього святкування, переповнивши історію проголошення Української Незалежності 58 рр. тому, що її змінили комуністичні агресори. Він при цьому згадав про терпіння українського народу, зокрема зорганізовану Московією голодовку облогу України в 1932-1933 роках, ліквідацію українських Церков та численну українську інтелігенцію. Сенатор Мейсон висловив подяку за українців, які не припиняють боротьби за свою державність і самостійність, доказом чого можуть послужити щорічні відзначення українцями в ЗСА, а також інших краях Заходу, Роковини Української Державності. На закінчення сенатор Едвін В. Мейсон віссипільну резолюцію Сенату і Асамблеї, яку спонзорували

сенатори: Воррен Андерсон, лідер демократичної більшості в Сенаті, і сен. Е. Мейсон. Цю прочитав сен. Е. Мейсоном резолюцію віцегубернатора М. А. Крушак підголосовання, ствердивши опісля, що резолюцією було прийнято одностайно. Сенатори прийняли її оплесками. Опісля сенатор Е. Мейсон вдруге забрав голос, привітав численну українську делегацію і закінчив свою промову українською мовою окликом: „Хай живе вільна і самостійна Україна!“.

Перед засіданням Сенату у великій мармуровій залі Легіслатури о год. 1:30 по полудні зібралось біля 300 українців, делегатів з: Олбані, Амстердаму, Бінггемтона, Ватервіллі, Глен Спей, Гудсон, Елмайра, Йонкерс, Кергонксону, Когорзу, Нью-Йорк і Трої.

Програму започатковано відпіванням американського і українського національних гімнів, що їх заїнтонували О. Гевка і М. Штині. Отець д-р Волошин, парох української католицької церкви у Ватервіллі, відмовив спеціальну молитву в наміренні українського народу, а д-р Володимир Душник під імені Українського Конгресового Комітету Америки (він же майстер церемонії), привітав присутніх і виголосив коротку промову про значення державницьких акцій з 22-го січня 1918 і 1919 років. Він також подякував віцегубернаторові пані Марії Анні Крушак, сенаторам, членам Асамблеї за їх моральну підтримку свободолюбних ідей України.

Стейт. сенатор Едвін Мейсон

Стейт. сен. Воррен Андерсон

ступили: сестри Штині, бандуристи М. Бандера і М. Семчинич та група танцюристів з Ватервіллі під керівництвом В. Коцура. Серед української групи особливо відмічались група української шкільної молоді при церкві св. Петра і Павла з Когорзу під проводом своїх сестер-учительок і пароха о. крл. В. Андрушко. Був також о. Т. Гуманський з Гудсон. Цю частину закінчив колядкою „Вог Предвічний“, що її співали всі присутні.

По закінченні мистецької програми відбулось прийняття для сенаторів, членів асамблеї і української репрезентації в приміщеннях Легіслатури, яке приготували на бажання сен. Е. Мейсона, дитячий Союзівки Володимир Квас. Всю церемонію нотували заангажовані сен. Е. Мейсоном репортери місцевих газет, радіо і телевізії.

Ця перша урочиста церемонія в столиці стейту Нью-Йорк залишила в усіх прихильних глибоке і непромінне враження.

Відгукуючись на заклик

че враження.

В КОНГРЕСІ ЗСА ЗНОВУ ВНЕСЕНО РЕЗОЛЮЦІЮ В СПРАВІ ЩОРІЧНОГО ПРОГЛОШУВАННЯ ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Вашінгтон. — Конгресмен Джеймс Г. Делейні, який репрезентує 9-ий конгресовий дистрикт, що обіймає північно-західну частину Квінсу в Нью-Йорку, віссипільну резолюцію в Палаті Репрезентатів, закликаючи і уповноважуючи Президента ЗСА проголосувати кожного року 22-го січня „Днем Української Незалежності“. Резолюція, що її конгресмен Делейні висів в понеділок, 19-го січня, відкинувшись на факт, що вже понад два десятиліття Конгрес ЗСА, численні губернатори стейтів і посадовці міст відкидають роковини проголошення Четвертим Універсалом встановлення Української Народної Республіки 22-го січня 1918 року, і вшановують „нескорений дух незалежності і творчі прояви українського народу та його синів і доньок в Америці“.

В дальшому резолюція особливо підкреслила значення такої прокламації в році, в якому цілий американський нарід відмічав „народження волі на цій землі“.

В заключному параграфі резолюції сказано: „Тому, що незалежна Українська Народна Республіка, яка була встановлена демократичним голосуванням і згідно з принципом національного самовизначення, була створена зразком нашої республіки і була одною з пер-

Конгресмен Джеймс Делейні

ших, що проголосила свободу і незалежність на території до цього часу окупованій Російською Імперією“ резолюція „закликає і уповноважує Президента“ проголосувати кожного року спеціальною прокламацією, що 22-го січня є „Днем Української Незалежності“ і закликати населення ЗСА відмітити цей день відповідними церемоніями.

Як відомо, заходи в справі проголошення Президентом ЗСА „Дня Української Незалежності“ почалися ще в 1970 році, коли сенатор Роберт Швайкер і конгресмен Едвард Девіні вперше внесли резолюції в обидві палати. Можна сподіватися, що такі заходи будуть поновлені цього року, як на це вказує резолюція конгресмена Делейні з Нью-Йорку.

ПРЕЗІДІЯ СЕКРЕТАРІАТУ СКВУ ВІДБУЛА НАРАДИ, ПОКЛИКАЛА КОМІСІЮ ОПІКИ НАД ПОЛІТВ'ЯЗНИМИ

Торонто (ІС СКВУ) — Президія Секретаріату СКВУ відбула тут свої чергові наради 13-го січня 1976 року з участю таких осіб: М. Плав'юка, Високопреосвященнішого Митрополита Мстислава, п-і С. Савчук, В. Кирилюка, Ю. Шимка, Ф. Мартинюка, Ю. Даревича, о. дек. І. Сиротинського В. Кушпета, М. Мороза, М. Липовицького та Л. Ткаченко. На нарадах Президія Секретаріату обговорювала справу прибуття до Франції недавно звільненого з психіатричної тюрми в УССР українського математика і політв'язня Леоніда Плюща та його родини, і потребу дальшої допомоги ім. Президія СКВУ через своїх відпоручників у Франції була у зв'язку з Міжнародною Комісією Матиндів у Франції та з родиною Л. Плюща після їх прибуття до Західної Європи. Зокрема Президія СКВУ зобов'язалась заохувати родину Плюща та вже вислала на ту ціль поважнішу суму.

Президія СКВУ закликала українські установи, організації, церковні громади та поодиноких громадян скласти свої пожертви на ту ціль. Жерти прохались висилати на адресу СКВУ: World Congress of Free Ukrainians, 2395A Bloor St. West, Toronto, Ontario, M6S 1P6, і виставляти їх на окремому конто ч. 1705051. У зв'язку з цією справою Президія СКВУ покликала Комісію Опіки над Українськими Політв'язнями та Імігрантами з СССР та Сателітних країн, яка зокрема, як

своє перше завдання, відповідатиме за допомогу Л. Плющеві та його родині. Комісія очолює член Секретаріату СКВУ, Пресовісний М і т р ополит Мстислав. Президія СКВУ вислала листа до Українських Церков та центральних представництв у різних країнах з проханням пропонувати членів до Комісії та організувати збірки на потреби Комісії на своєму терені.

Президія Секретаріату СКВУ постановила звернутися до українського співтовариства в світі відзначити в травні 1976 р. 50-ліття смерті Голови Української Держави Симона Петлюри. У зв'язку з цим передбачаються окремі відмічення річниці, включно із пропам'ятною програмою над могилу Покойного Головного Отамана в Парижі з участю великого числа українського громадянства. Президія постановила тривало відмітити пам'ять С. Петлюри створенням Дослідчого Фонду ім. Симона Петлюри з призначенням фінансувати науково-дослідчу працю з ділянки визвольних змагань і відновлення української державності. Президія звертається до всіх українських організацій та установ і церковних громад призначити дохід з імпрез, які вони відбудуть для вшанування пам'яті С. Петлюри, на Дослідчий Фонд його імені. Пожертви прохались висилати на адресу бора СКВУ (вищеподану), та чекати виставляти на „S. Petliura Research Fund“.

УНС „СВОБОДА“ ВІДЗНАЧАЮТЬ СВАТЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Джерзі Сіті. — Це чило „Свободи“ друкується в середу, 21-го січня, з датою п'ятниці, 23-го січня. „Свобода“ з датою 22-го січня не появиться з уваги на всенародне Свято Української Незалежності. Бюра Головної Канцелярії Українського Народного Союзу і в-ва „Свобода“ будуть закриті.

РОЗГОРТАЄТЬСЯ ЗМАГАННЯ ЗА ДАЛЬШУ РОЗБУДОВУ УНС

Джерзі Сіті. — На Новий Рік за старим календарним стилем, 14-го січня 1976, Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу проголосив нову організаційну кампанію за дальшу розбудову цієї Української Західноєвропейської Твердині, що проходить в цьому ювілейному році 200-річчя Американської Незалежності та 100-річчя українського поселення в цій країні під спільним гаслом „ЗМО МАЙБУТНЄ! Рівночасно, проголошено, що в рамках цієї нової організаційної кампанії відбудеться спеціальне змагання за придбання найбільшої кількості нових членів кожного місяця і це змагання пов'язане з можливістю надобуття — крім звичайних організаційних нагород — також ряд додаткових і надзвичайних нагород, включно аз можливістю здобути ОДН УТИСЯЧУ ДОЛЯРИВ. З днем 11-го січня, перед проголошенням тієї нової організаційної кампанії, було вже 27 змагунів із 43 новими членами. Від того часу по день 20-го січня до змагань приступило 21 організацій і 42 новими членами. Від того часу по день 20-го січня до змагань приступили (в дужках подані числа Відділів, за ними — кількість здобутих нових членів):

Роман Олесницький (19) — 1, Володимир Сенежак (27) — 1, Степан Івасечко (48) — 1, Петро Когут (56) — 5, Миколай Демчук (78) — 2, Антія Лукіячук (81) — 1, Іван Серафим (86) — 1, Роман Татарський (94) — 2, Андрій Іванюк (106) — 1, Василь Кобіно (121) — 4, Богдан Платовський (184) — 1, Лев Гардіан (206) — 2, Богдан Дідейківський (233) — 1, Михайло Кігичак (240) — 1, Олександр Чабан (242) — 3, Василь Романюшин (254) — 1, Василь Труфін (266) — 3, Осип Степура (287) — 1, Марія Дідух (293) — 1, Дмитро Галонзак (307) — 2, Степан Сісак (318) — 1, Дмитро Чук (321) — 1, Семен Гасяк (335) — 1, Іван Гаврилук (360) — 1, Катерина Його (386) — 1, Роман Припхан (399) — 1, Олександра Дольницька (434) — 1.

Разом досі до змагань стило 48 організаторів, придбали 85 нових членів.

Посадник Джерзі Сіті підписав прокламацію „Українського Дня“

Посадник Джерзі Сіті д-р Пол Джордан підписує прокламацію Дня Української Незалежності в прийнятості української делегації.

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Посадник цього надгрудонського міста д-р Пол Джордан прийняв у вівторок, 20-го січня ц.р., представників місцевої української громади, до якої долучились також ексекутивні урядовці Українського Народного Союзу, редактори „Свободи“ і „Українського Тижневика“ та представники молоді, і підписав у їх присутності прокламацію, якою він проголосив день 22-го січня „Українським Днем“ в Джерзі Сіті та закликає населення міста долучитись до святкування Української Незалежності.

В короткому слові д-р П. Джордан висловив признання українській спільноті в ЗСА за послідовні змагання в напрямі здобуття волі і незалежності для України, кажучи, що рік, у якому Америка відзначає своє 200-річчя незалежності, дуже сприятиме цим змаганням українців. „Кожного року, як підписую цю прокламацію Українського Дня, — заявив

посадник Джордан, — я маю більше зрозуміння і більше признання для українців, які змагаються за свободу.“ Д-р П. Джордан висловив при тому надію, що час, коли український народ здобуде свою незалежність, вже недалекі. Як уже інформовано, Джордан був один з трьох посадників, які взяли участь в бенкеті, присвяченому Українській Державності, що відбувся в суботу, 17-го січня ц.р. в Кліфтоні, Н.Дж. і на якому губернатор Брендан Т. Вірні підписав та передав українським представникам стейтсову прокламацію Дня Української Незалежності.

В СССР БУДУТЬ ДОСТУПНІ ГАЗЕТИ ІЗ ЗАХОДУ — ТВЕРДИТЬ ТАСС

Москва. — ТАСС, офіційне советське пресове агентство, покликаючися на заяву високого урядовця Євгенія Прокоф'єва, повідомляло, що ще цього року в Советському Союзі можна буде купувати 18 газет із „капіталістичних держав“, включно із „Нью-Йорк Таймсом“. Цей урядовць сказав, що рішення советських властей дозволити

на продаж цих газет є „ще одним доказом“, що Советський Союз додержується постанов Гельсінської Декларції. Однак, він не подав жадних інформацій про те, як і де советські громадяни зможуть купувати ці „капіталістичні“ газети. Як відомо, досі в СССР можна було купувати тільки комуністичну та іншу ліву пресу із країн Заходу.

ОКСАНА МЕШКО, МАТІР ОЛЕКСАНДРА СЕРГІЄНКА, ЗВЕРТАЄТЬСЯ ДО МІЖНАРОДНОЇ АМНЕСТІЇ В ОБОРОНІ СИНА

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГБР). — На Захід надіслана датований 29-го жовтня 1975 р. лист Оксани Мешко, матері українського політичного в'язня Олександра Сергієнка, в обороні її сина, який тепер знаходиться у Владимирській тюрмі.

В листі між іншим сказано: „В газеті „Радянська Україна“ з 11-го лютого 1972 року було надруковане повідомлення про арешт Світличного І. О., Чорновола В. М., Сверстюка С. О. та інших „за ведення ворожої соціалістичного ладу“. діяльності. Серед багатьох тих інших був теж мій син Сергієнко Олександр Федорович, заарештований органами КГБ в 1972 році, під час застрашаної кампанії арештів української творчої інтелігенції і працівників національної культури... Сергієнко обвинувачено в агітації і пропаганді, в усьній і писаній формі, з метою підірвати і послабити советську владу та у виготовленні, переходуванні і поширюванні анти-советських документів“.

Зокрема в акті обвинувачення Сергієнка прокурор називав м. ін. такі „злочини“: 1) „На 33 сторінках праці Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація?“ Сергієнко написав олівцем свої замкити — декілька фраз і слів — а це мало б вказувати на співзвучність. Дзюбу як свідка на суді не допитували, але він 20 травня 1974 року вислав заяву до Верховного Суду УССР, у якій опрокинув інкриміновані (Закінчення на стор. 8-й)

Сенатор Баклі пропонує запросити Плюща до Америки

Вашінгтон. — Консервативний республіканський сенатор Джеймс Баклі з Нью-Йорку звернувся до державного секретаря Генрі Кіссінджера в справі надання візи Леонідові Плющеві, українському математикові-дисиденту, якого советські власті недавно звільнили із психіатричного закладу в Дніпропетровську та якому, разом із родиною, дозволили емігрувати на Захід. Сенатор Баклі, один із багатьох законодавців, які старались про звільнення Плюща, запропонував, щоб Державний департамент офіційно запросив Плюща, прихити до Америки на постійне замешкання або на відвідання.

Сенатор Баклі заявив: „Тепер, коли він прибув на Захід, я надіюсь, що старання допомагати йому будуть та-

кі інтенсивні, як були протягом його ув'язнення. Я не знаю про теперішній стан його здоров'я, але я передбачую можливість, що з уваги на довготривалість та умовини його ув'язнення, він напевно потребуватиме лікарської опіки. Я зацікавлений двома справами: поперше, щоб Плющ одержав якнайкращу медичну опіку, і по-друге, щоб він міг поспішити за своєю родиною де тільки забажає“.

Зазначаючи, що ряд американських університетів, включно із Гарвардом і Прінстном, запропонували Плющеві zatrudнення, сенатор Баклі закликає, щоб Державний департамент подбав, щоб Плющ був поінформований про ці пропозиції та одержав змогу погодитися на них, якщо він цього бажає.

СВОБОДА

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n., Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНАО 65 ц. міс. За кожну зміну адреси — 25 ц. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Треба спільних зусиль

У своєму річному Посланні про Стан Унії, виголошеному минулого понеділка на спільній сесії обох Палат Конгресу, президент Джералд Форд заявив, що Стан Унії є кращий ніж минулого року, але ще не досить кращий і заклав законодавці та нарід продовжувати боротьбу за розв'язку економічних та інших проблем країни.

Можна не погоджуватися із специфічними пропозиціями Президента, але треба погодитися із його твердженням, що тільки співпраця Білого Дому, Конгресу та цілого населення доведе до успішних розв'язок різних проблем. Тільки така співпраця забезпечить, що в січні 1977-го року Президент ЗСА зможе встати перед Конгресом і сказати, що стан американської Унії є дуже добрий.

Вже сьогодні, як казав президент Форд, можна побачити значні поліпшення в різних ділянках. Наприклад, ситуація на протинфляційному фронті дуже покращилася, промислова активність економічної рецесії і економіка країни повільно, але впевнено продовжує розвиватися, минула енергетична криза та настали зміни на краще в інших ділянках американського життя. Поліпшення могли б бути навіть більш помітні, якщо б протягом минулого року було більше співпраці між Білим Домом і Конгресом. Натомість, хоча в минулому році і прихилило до деяких компромісів між законодавчою та виконавчою частиною уряду, то часто згодом з них не хотіла поступитися. Це тільки спричиняло затримки у впровадженні в життя конкретних законів чи програм і відкладало розв'язку серйозних проблем на пізніше. Можливо, що в цьому виборчому 1976-му році Конгрес і Білий Дім зможуть дійти до компромісів відносно таких важливих справ, як зменшення податків, обмеження витрат федерального уряду, забезпечення старших і бідніших громадян дешевшою медичною опікою і подібне, що вийшло б тільки на користь народowi і країні.

Щоб не було запізнено...

Відхилення недуги чи відвернення загрози дуже часом залежить від своєчасного їх відкриття чи пізнання. Занедбанні в таких справах може бути рівнозначне зі смертю чи поразкою.

Ми, як громада, свідомі багатьох недомогань та проблем з ними справлятися з більшим чи меншим успіхом. Але ми вже менше здасмо собі справу з багатьох загроз, або хоча б менше легкозависимо, чи прямо не розуміємо їх. На одну з таких великих загроз хотілося б звернути увагу саме в цьому році, в якому У'єднані Штати Америки відзначають 200-річчя своєї незалежності, а наша українська громада в Америці створює свого поселення в цій країні та своїх поважних досягнень як у власному розвитку, так і в зусиллях допомогти своєму українському народові в його змаганнях. Одне бо і друге, волю і могутність Америки та поважні досягнення української спільноти в цій країні завдячуються в поважний, якщо в не головний мірі тому, що сьогодні називається "засобом масової інформації", себто пресі.

Редактор, разом з шерифом, провідником, лікарем і учителем, належить до тих піонерських професій, що започаткували і здійснили в Америці "здобуття горизонтів" та відіграли рішальну роль у розвитку цієї країни. Це більшу роль відіграло "друковане слово", в оформленні та розвитку нашої української громади в Америці. В нашому бо випадку ті піонерські професії обмежуються тільки двома, священниками і редакторами — в одній особі. Відомий факт, що організація українського суспільно-громадського життя почалася від заснування Українського Народного Союзу в 1894-му році, але також факт, що ініціативу та почин і навіть практичну підготовку до цієї організації дала започаткована в 1893-му році отцем Григорієм Грушником "Свобода".

Сьогодні — як кажуть — тільки цілком сліпий або заплінений не бачив би тієї рішальної ролі, що її відіграла та продовжує грати в житті і розвитку нашої громади наша преса. Назвіть будь-який почин, будь-яку акцію, щоб в ному не мала вільної участі наша преса.

Немає сумніву, що громада здас собі з цього справу, бодей в якійсь мірі. Здає собі справу, але — на превеликий жаль — не робить з того практичних висновків, а як і робить, то цілком протилежні від потрібних. Факт, що сьогодні громада ставить свої преси максимальні вимоги, як і факт, що вона ставить ці вимоги без будь-яких власних зобов'язань, щоб ті преси забезпечили бодай який-такий "статус кво", не кажучи вже навіть про абсолютну необхідний розвиток, щоб ця преса могла відповідати своїм завданням та потребам громади в теперішньому часі та в майбутньому.

Зайво було б наводити на це тему факти і приклади. Вони наявні для кожної вдумливої людини. Це відноситься до кожної з наших публікацій, від щоденників починаючи, а на принагідних бюлетенях кінчаючи. Громада завдяки пресі росте і розвивається, преса через байдужість та істерію громади нидіє і занепадає. Якщо цієї загрози ми своєчасно не побачимо, їй не зарадимо, то не пройде багато часу, як і ціла громада почне нидіти і занепадати. Тільки повна свідомість цієї загрози допоможе нам її відвернути.

В Нью-Йорку та Ньюарку відбудуться концерти "Молодої Думки"

Нью-Йорк. — Управа "Молодої Думки" інформує, що в лютому цього року п'ять днів хор під диригентурою Семена Комирного дасть два концерти: в неділю, 1-го лютого, у залі Фешан Інституту при 24-й вулиці в Нью-Йорку, а в неділю, 15-го лютого, в аудиторії школи Мавит Вернон при Мавит Вернон Плейс у Ньюарку, Н. Дж. Обидва концерти розпочнуться в 4-й год по пол. У концертах візьме участь біля 100 дітей з філій "Молодої Думки" в Нью-Йорку, Каліфорнії, Іонкерсі, Гемпстеді та Пассейку, а також солісти хору "Думка": сопрано Олена Новицька - Зам'ята, сопрано Євгенія Турянська і тенор Євген Титла.

На цих концертах "Молода Думка", який на фортеп'яно аккомпанюватиме Оксана Куйбид, виконає колядки, уривки з опер, хорів, сольові, дуєтні й квартетні співу. Управа хору також інформує, що в суботу, 24-го січня, в аудиторії Школи св. Юра при 6-й вулиці в Нью-Йорку відбудеться традиційна Професора "Молодої Думки" з різдвяною програмою та забавою під час Професора, яка розпочнеться в 6-й год вечора, буде також повторена п'єса "Зимово пригода" Катрі Червоної, яка недавно була показана на традиційній Ялинці 83-го Відділу США.

I. Світ

ДИПЛОМАТИЧНА ПРОГРА МОСКВИ

Не розумію, чому росіяни так поводяться? — сказав високий урядовець міністерства закордонних справ Японії, коли Громико приїхав до Токио, советські рибальські і охоронні кораблі усеваля японських рибалок з околиць поблизу Курильських островів на півдні, біля берегів фактично самої Японії.

Дійсно, викликає багато здивувань поведінка Москви у своїх відносинах з Японією. З одного боку заходи дістати від Японії технічну допомогу для розвитку сибірських і взагалі далеко-східних природних багатств, а з другого боку тиск і погрози на дипломатичному та воєнному "фронтах".

Немає у них дипломатичної огади, хоча б показової вихованості, немає бажання виявити бодай дрібну поступливість. Різка зміна в японській зовнішній політиці якраз наступила, як результат цієї нахвилюваності та грубості Москви. Адже Громико приїхав до Токио, перебуваючи там чотири дні, щоб дістати японські підписи на документі "мирного договору", зазначити стан "війни", яку Советський Союз почав після розриву договору "антиагресії", що існував від час Другої світової війни. Після "війни" між Японією і СССР, що тривала 6 днів, коли японці вже без спротиву склали зброю, бо так було договорено з Америкою. Ці шість днів сьогодні московська пропаганда описує, як советський "розгром імперіалістичної Японії".

Совіти хотіли за всяку ціну мати підписи Японії під договором про закінчення стану війни з 1945 року. Громико цього не вдалося дістати, бо Японія вимагала повернути чотири острови з малої групи Курильських островів, що тягнуться ланцюгом від північного берега о. Хоккайдо до рогу Лопатки на Камчатці. Ці чотири вулканічні острови: Еторофу, Кунашир, Шікотан і Габомаї. Найбільший з них о. Кунашир, низький, вкритий багаторослинністю, у більшості субтропічному, забомбами та магноліями, і в той самий час з кедровим сланцем, кущами півночі. На цих островах багато вулканів, деякі з них діючі, так на о. Еторофу є їх 48, з яких 8 час від часу діють.

Совіти категорично відмовилися повернути ці чотири острови, натомість погоджувалися передати кілька дрібних островів — скель, що лежать майже біля самого побережжя о. Хоккайдо. В 1634 році голландський капітан корабля Мартін де-Врієс відкрив курильські острови та зазначив їх на своїх мапах, що потім увійшли до географічних атласів того часу. У XVIII столітті росіяни побували на північних островах Куриль, а в торговельних переговорах 1875 р. передали ці острови Японії в обмін на північну частину о. Сахаліна. Треба нагадати, що в 1806-7 роках росіяни робили спроби загарбати о.

Еторофу, який вони і тепер називають — Іторуп, але загарбання не вдалося, хоч японці, — рибальки та самураї, які їх охороняли, — були сильно побиті.

В 1873 р. на засіданні Британського Корольового Географічного Товариства в Токио на його японському відділі П. Ф. Асбау зачитав реферат про стан на Курильських островах, зокрема про бої на тому острові; доповідь була побудована на основі японських документів і спогадів.

У минулому році в Нью-Йорку вийшла книжка Джана Д. Стефана "Курильські острови: московсько-японський кордон на Тихому океані", видання "Оксфорд Юніверситі Прес", в якій стверджується, що хоч ці острови незначні з точки зору політики, проте вони є важливою політичною об'єктом захмарної політичної гри у західній частині океану. П. автор — молодий вчений, використовує багату літературу, він оперує японськими та советськими джерелами, дає яскраву картину советсько-японських політичних взаємин.

Ця книжка появилась своєчасно, якраз перед спробою Громико дістати від Японії підпис на договорі про "мир", що однак не сталося через брак доброго тону в поведінці цього московського дипломата. Відсутність такту, зручності у Громико, показати доброзичливість і цим вплинути на японські сегменти стала цьому на перешкоді. Японські політики без сумніву знають, хто та як володіє тими островами, хто фактично їх науково обстежив, адже на мапі з 1867 року вузька протока між о. Сахаліном та берегом Амурської, гірським рікою Амур, називалася протокою Мамія, тоді бо це не було московської претенсії називати цю протоку ім'ям адмірала (пізніше так названою за "відкриття" протоки) Неамія. Найбільший з них о. Кунашир, низький, вкритий багаторослинністю, у більшості субтропічному, забомбами та магноліями, і в той самий час з кедровим сланцем, кущами півночі. На цих островах багато вулканів, деякі з них діючі, так на о. Еторофу є їх 48, з яких 8 час від часу діють.

В 1634 році голландський капітан корабля Мартін де-Врієс відкрив курильські острови та зазначив їх на своїх мапах, що потім увійшли до географічних атласів того часу. У XVIII столітті росіяни побували на північних островах Куриль, а в торговельних переговорах 1875 р. передали ці острови Японії в обмін на північну частину о. Сахаліна. Треба нагадати, що в 1806-7 роках росіяни робили спроби загарбати о.

Еторофу, який вони і тепер називають — Іторуп, але загарбання не вдалося, хоч японці, — рибальки та самураї, які їх охороняли, — були сильно побиті.

В 1873 р. на засіданні Британського Корольового Географічного Товариства в Токио на його японському відділі П. Ф. Асбау зачитав реферат про стан на Курильських островах, зокрема про бої на тому острові; доповідь була побудована на основі японських документів і спогадів.

У минулому році в Нью-Йорку вийшла книжка Джана Д. Стефана "Курильські острови: московсько-японський кордон на Тихому океані", видання "Оксфорд Юніверситі Прес", в якій стверджується, що хоч ці острови незначні з точки зору політики, проте вони є важливою політичною об'єктом захмарної політичної гри у західній частині океану. П. автор — молодий вчений, використовує багату літературу, він оперує японськими та советськими джерелами, дає яскраву картину советсько-японських політичних взаємин.

Ф. Лукінович

НА АВТОМОБІЛЬНОМУ РИНКУ

„Худі роки“

Після Другої світової війни найчорнішим роком для автомобільного промислу ЗСА був 1962 рік, бо продано тільки 6,750.000 авт власного виробу. Друге місце займав минулий, 1975 рік, із 7,050.120 проданих одиниць, а третє — 1974 рік, бо в ньому продано авт лише на 5 відс. більше як в 1975-му. Два „худі“ роки спричинили фінсову депресію: 175.000 „автомобільних“ та сотні тисяч робітників в споріднених промислах були звільнені.

Як порівнюється рік 1975 із найкращим 1973 роком? Американський Моторс (А.М.) продали 19 відс. збуту, Дженерал Моторс (Дж.М.), Форд — 26 відс., та Крайслер — 35 відс., що в загальному дає втрату на 27 відс. збуту. Крім цього Крайслер має інші клопоти, бо міністерство судівництва скарижте компанію, вимагаючи відшкодування по 10.000 дол. кари за кожне із бракованих 24-ох авт виробів Валієнта і Дарта.

За кордонні процвітають

Задісним оком дивилися продуценти ЗСА, як малі закордонні фірми продавали свої виробу, закріплювалися та здобували ринки. Це відносилось зокрема до п'яти японських компаній — Тойоти, Мазди, Датсуну, Гонди та Субару, що діють за виробничою схемою: усталивши базу на Заході ЗСА, у Каліфорнії, посувалися на Схід, створюючи нсві представництва.

Фольксваген — має вже вироблене ім'я, Опелі — продавався добре але чомусь Бюїк вирішив більше не імпортувати ці авт, так що вони відпадуть. Італійський Фіат підійшов вгору, але понизилися продаж французького Рено.

Щоби процвіталися цюмо, продуценти ЗСА вирішили, хоч і не дуже охоче, випустити власні малі авт. Не охоче тому, що більше авт — дорожче, тому більший зарібок на ному. У Крайслера описані з малими автами і мусили їх імпортувати, але Американський Моторс, Форд та Дженерал Моторс випустили свої Гремліни, Пінто та Бегу, що правда із недомоганнями, бо мотор Пінта спершу загоровав, а про Бегу буде мова далі.

Та це не врятувало ситуацію, бо тоді, як у ЗСА звільнювали робітників, стимулювали видачу відсотків за уділи і тратили мільйони (напр., Американський Моторс втратив 27.5 міль. за 1975 рік), то для закордон-

міністра закордонних справ Кімі Мізаса советський міністер Громико відповідав — „нет“, а коли японці відмовилися підписати „мирний договір“, то став намовляти (Заміщення із стор. 7-44)

Еторофу, який вони і тепер називають — Іторуп, але загарбання не вдалося, хоч японці, — рибальки та самураї, які їх охороняли, — були сильно побиті.

В 1873 р. на засіданні Британського Корольового Географічного Товариства в Токио на його японському відділі П. Ф. Асбау зачитав реферат про стан на Курильських островах, зокрема про бої на тому острові; доповідь була побудована на основі японських документів і спогадів.

У минулому році в Нью-Йорку вийшла книжка Джана Д. Стефана "Курильські острови: московсько-японський кордон на Тихому океані", видання "Оксфорд Юніверситі Прес", в якій стверджується, що хоч ці острови незначні з точки зору політики, проте вони є важливою політичною об'єктом захмарної політичної гри у західній частині океану. П. автор — молодий вчений, використовує багату літературу, він оперує японськими та советськими джерелами, дає яскраву картину советсько-японських політичних взаємин.

Ця книжка появилась своєчасно, якраз перед спробою Громико дістати від Японії підпис на договорі про "мир", що однак не сталося через брак доброго тону в поведінці цього московського дипломата. Відсутність такту, зручності у Громико, показати доброзичливість і цим вплинути на японські сегменти стала цьому на перешкоді. Японські політики без сумніву знають, хто та як володіє тими островами, хто фактично їх науково обстежив, адже на мапі з 1867 року вузька протока між о. Сахаліном та берегом Амурської, гірським рікою Амур, називалася протокою Мамія, тоді бо це не було московської претенсії називати цю протоку ім'ям адмірала (пізніше так названою за "відкриття" протоки) Неамія. Найбільший з них о. Кунашир, низький, вкритий багаторослинністю, у більшості субтропічному, забомбами та магноліями, і в той самий час з кедровим сланцем, кущами півночі. На цих островах багато вулканів, деякі з них діючі, так на о. Еторофу є їх 48, з яких 8 час від часу діють.

В 1634 році голландський капітан корабля Мартін де-Врієс відкрив курильські острови та зазначив їх на своїх мапах, що потім увійшли до географічних атласів того часу. У XVIII столітті росіяни побували на північних островах Куриль, а в торговельних переговорах 1875 р. передали ці острови Японії в обмін на північну частину о. Сахаліна. Треба нагадати, що в 1806-7 роках росіяни робили спроби загарбати о.

Еторофу, який вони і тепер називають — Іторуп, але загарбання не вдалося, хоч японці, — рибальки та самураї, які їх охороняли, — були сильно побиті.

В 1873 р. на засіданні Британського Корольового Географічного Товариства в Токио на його японському відділі П. Ф. Асбау зачитав реферат про стан на Курильських островах, зокрема про бої на тому острові; доповідь була побудована на основі японських документів і спогадів.

У минулому році в Нью-Йорку вийшла книжка Джана Д. Стефана "Курильські острови: московсько-японський кордон на Тихому океані", видання "Оксфорд Юніверситі Прес", в якій стверджується, що хоч ці острови незначні з точки зору політики, проте вони є важливою політичною об'єктом захмарної політичної гри у західній частині океану. П. автор — молодий вчений, використовує багату літературу, він оперує японськими та советськими джерелами, дає яскраву картину советсько-японських політичних взаємин.

Лука Луці

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Різні автори. ЖМЕНЬКА РОЗСПИЛАНІХ ПЕРЛИН. Нариси і оповідання. Переклада і пристосувала Ірина Нестюк. Тесніок. Українська духовна бібліотека. Видавництво оо. Василіяни. Рим, 1975, ст. 308.

Видавництво назвало цю збірку нарисів і оповідань „Жменью розспиланих перлин“, хоч в дійсності це така добра жменя цих цікавих, пересічно три і півсторінок творів (всіх 81!), а число авторів становить 43!

Всі ці твори друкувалися у філадельфійському тижневику „Шлях“ і тепер появляються в цій книжці. Найбільше перекладав збірку Ірина Нестюк, яка декілька підписується як Я. Тесніок. Крім неї перекладали для „Шляху“ й інші автори, зазначені лише однією літерою, а під деякими перекладами навіть не згадаю, хто їх робив.

Найбільше перекладав із німецької мови, між перекладами з англійської мови є й американський автор Оверслер Фултон, твір якого про Ісуса Христа був довший час найбільше читаною книжкою в цій країні. Між оповіданнями є всім творів Марії Віноської, як видно з прізвища, полька, яка пише по-французькому, але в своїх оповіданнях, „Перше святе причасття Христини“ і „Хрестині“ перекладом показує, як польські діти боролися проти згори насадженого атеїзму.

В книжці надруковано й одне оповідання, яке підписав Н. Кришків, отже наш автор. Пікаве, що воно є більше абстрактне в порівнянні з творами неукраїнських авторів, в яких знаходимо дієсні факти, а не лише саме почаття.

„Жменью розспиланих перлин“ читати легко. По прочитанні кількох абзаців оповідань читач стверджує, що всі ці твори мають те спільне, що майже однаково цікавлять, завжди добре, невірнучі навіртаються, скупендрити стають шедрими жертвами вислухали... І це був в різних авторів: німецьких, англійських, американських, польських і х. Воно інше як не може бути. Тут стоять герої цих творів у важливих моментах свого життя лише до того, що

дити, що недомогання були поправлені у виробок, почавши від 1973 року, але власники „цирня“ це за влаштували про тесний похід та пікетування головної квартири Дженерал Моторс у Нью-Йорку. Ці люди одержали підтримку від Асоціації Охорони Покупців, Ралфа Нейдера та його Осереду Везека Авт. від впливового місячника „Консумер Ріпорт“, що не радів купувати ці авт. Дженерал Моторс твер-

Еторофу, який вони і тепер називають — Іторуп, але загарбання не вдалося, хоч японці, — рибальки та самураї, які їх охороняли, — були сильно побиті.

В 1873 р. на засіданні Британського Корольового Географічного Товариства в Токио на його японському відділі П. Ф. Асбау зачитав реферат про стан на Курильських островах, зокрема про бої на тому острові; доповідь була побудована на основі японських документів і спогадів.

У минулому році в Нью-Йорку вийшла книжка Джана Д. Стефана "Курильські острови: московсько-японський кордон на Тихому океані", видання "Оксфорд Юніверситі Прес", в якій стверджується, що хоч ці острови незначні з точки зору політики, проте вони є важливою політичною об'єктом захмарної політичної гри у західній частині океану. П. автор — молодий вчений, використовує багату літературу, він оперує японськими та советськими джерелами, дає яскраву картину советсько-японських політичних взаємин.

Ця книжка появилась своєчасно, якраз перед спробою Громико дістати від Японії підпис на договорі про "мир", що однак не сталося через брак доброго тону в поведінці цього московського дипломата. Відсутність такту, зручності у Громико, показати доброзичливість і цим вплинути на японські сегменти стала цьому на перешкоді. Японські політики без сумніву знають, хто та як володіє тими островами, хто фактично їх науково обстежив, адже на мапі з 1867 року вузька протока між о. Сахаліном та берегом Амурської, гірським рікою Амур, називалася протокою Мамія, тоді бо це не було московської претенсії називати цю протоку ім'ям адмірала (пізніше так названою за "відкриття" протоки) Неамія. Найбільший з них о. Кунашир, низький, вкритий багаторослинністю, у більшості субтропічному, забомбами та магноліями, і в той самий час з кедровим сланцем, кущами півночі. На цих островах багато вулканів, деякі з них діючі, так на о. Еторофу є їх 48, з яких 8 час від часу діють.

В 1634 році голландський капітан корабля Мартін де-Врієс відкрив курильські острови та зазначив їх на своїх мапах, що потім увійшли до географічних атласів того часу. У XVIII столітті росіяни побували на північних островах Куриль, а в торговельних переговорах 1875 р. передали ці острови Японії в обмін на північну частину о. Сахаліна. Треба нагадати, що в 1806-7 роках росіяни робили спроби загарбати о.

Еторофу, який вони і тепер називають — Іторуп, але загарбання не вдалося, хоч японці, — рибальки та самураї, які їх охороняли, — були сильно побиті.

В 1873 р. на засіданні Британського Корольового Географічного Товариства в Токио на його японському відділі П. Ф. Асбау зачитав реферат про стан на Курильських островах, зокрема про бої на тому острові; доповідь була побудована на основі японських документів і спогадів.

У минулому році в Нью-Йорку вийшла книжка Джана Д. Стефана "Курильські острови: московсько-японський кордон на Тихому океані", видання "Оксфорд Юніверситі Прес", в якій стверджується, що хоч ці острови незначні з точки зору політики, проте вони є важливою політичною об'єктом захмарної політичної гри у західній частині океану. П. автор — молодий вчений, використовує багату літературу, він оперує японськими та советськими джерелами, дає яскраву картину советсько-японських політичних взаємин.

Ця книжка появилась своєчасно, якраз перед спробою Громико дістати від Японії підпис на договорі про "мир", що однак не сталося через брак доброго тону в поведінці цього московського дипломата. Відсутність такту, зручності у Громико, показати доброзичливість і цим вплинути на японські сегменти стала цьому на перешкоді. Японські політики без сумніву знають, хто та як володіє тими островами, хто фактично їх науково обстежив, адже на мапі з 1867 року вузька протока між о. Сахаліном та берегом Амурської, гірським рікою Амур, називалася протокою Мамія, тоді бо це не було московської претенсії називати цю протоку ім'ям адмірала (пізніше так названою за "відкриття" протоки) Неамія. Найбільший з них о. Кунашир, низький, вкритий багаторослинністю, у більшості субтропічному, забомбами та магноліями, і в той самий час з кедровим сланцем, кущами півночі. На цих островах багато вулканів, деякі з них діючі, так на о. Еторофу є їх 48, з яких 8 час від часу діють.

А. Юрник

„ЗАВОЙОВНИКИ ПЕРЕРІ“ ЯРА СЛАВУТИЧА

Під такою назвою у видавництва „Славути“ (Едмонтон, Канада) появилася 1974 року збірка поезій Яра Славутича другим доповненням виданням з паралельним англійським текстом. У збірці масмо три різної величини розділи: перший — найбільший, що дав свою назву „Завойовники перері“ цілій збірці, другий — невеликий під назвою „Поліарні сонети“ і третій — „Північне сяйво“, після нього на трьох сторінках подано зміст збірки (в двох мовах).

Легко добачати й зорієнтуватися, що головний задум автора і його провідні ідеї несуть читачам поезії першого найбільшого розділу. Як можна зформулювати, як звеличення піонерської праці українських плутатарів та мир і згоду на основі пош-

нування тубільців і їх спадщини.

„Верімося, поети, до краєв рин, Хай славує дзвенить орачам старим, Хай ліне з Канади похвалений спів Про піднятий перері плутатарів!“

Так закінчується „Плутатарів“ — одна з перших поезій збірки. Ось цих „мирних воїн плуга“, їх труд у поті чола, осяги і хвиліни дозволіла на лоні канадської природи оспівув поет Яр Славутич у напосних щирим почуттям любови і пошани ліричних поезіях та трьох претгарних баладах і в пісні „Саскачеванка“.

Людська праця, що видобуває наверх щедроті природи — це таке споконвічно елементарне, що не потребує

для свого звеличення напущених, веломовних од чи поем. І ми бачимо, що наш поет усім сеством відчув свою тематику, і тих близько півсотні поезій розділу „Завойовники перері“ становлять один з найбільш стилістично дисциплінованих, — що так скажемо, — комплексів Славутичівської лірики. Нема тут деколи пересадної претенційності мовостілю (ось як частування читача несподіваними неологізмами, „географічно-назовна строкагість“ і притягнення живою силою далеким змістовою слів єдино задля рими тощо), що від неї не вільні деякі попередні збірки, зокрема „Мудрість мандрів“. Тих дек

ПРОТОКОЛ

Нарад Річного Засідання Головного Уряду

Українського Народного Союзу

яке відбулося в днях 19-го до 23-го травня 1975 року на „Союзівці“ в Кергонксоні, Н. Й.

(6)

Звіт головного організатора
Степана Гавриша

Заки приступлю до загального звіту за пророблені роботи Організаційного Відділу, вважаю за свій обов'язок висвітлити, що від 1-го січня до 30-го червня 1974 року Організаційний Відділ керував і був за нього відповідальним доповідним головний секретар, а тепер почесний член Головного Уряду УНСОУ д-р Ярослав Падок. Тому, що я був асистентом д-ра Ярослава Падка в організації справ, зазначених перше шпиріччя, а відтак від 1-го липня вповні відповідальним за Організаційний Відділ, як новообраний член Екзекутивного Комітету, вважаю за доцільне проаналізувати в моєму звіті працю всіх діянок згаданого Відділу, передбачених статутами.

Коли згадує статут, то роблю це тому, що „Організаційний Відділ“, як діюча одиниця, є новою системою діяння УНСОУ. А новою тому, що він був покликаний до життя 28-ю Конвенцією УНСОУ в травні 1974 року, а статуту почав діяти від 1-го липня і з цим днем, як перший керівник цього Відділу, я почав виконувати обов'язки головного організатора УНСОУ.

Для інформації заподано статутні обов'язки головного організатора згідно з § 41:

Він має планувати і переводити акції для організації нових членів УНСОУ та для підвищення сути забезпечення осіб, які вже є членами Союзу.

Він має виготовити і публікувати такі матеріали, брошури, статті і дописи, які сприяли б росту УНСОУ в числі членів та в сумі їхнього забезпечення.

Він має наглядати і керувати працею обласних, постійних, окружних та відділових організаторів і постачати для них допоміжні матеріали, потрібні в їхній організаторській праці.

Він має підшукувати і приймати на працю організаторів після їх затвердження Головним Екзекутивним Комітетом та переводити їх вишкільні курси.

Він має підготувати і переводити спеціальні членські кампанії цілого Союзу, чи по окремих „Окрутах“ і більших центрах українського поселення.

Він має вести та продовжувати в офіційному органі УНСОУ статистику нових членів, здобутих поодинокими організаторами, відділами та Окрутами.

Знаючи, що однією з найважливіших турбот Організаційного Відділу, це постійне пильнування організаційного існування, бо саме він є основним фундаментом нашого існування — нашого росту, я докладав всіх зусиль, щоб наша передова і заслужена установка збагачувалася новими членами, а при тому зростала і в майні.

Минулий 1974 рік, як знаємо, був роком ювілейним, був роком конвенційним, а до того і роком історичним. Історичним тому, що 22-го лютого у 80-ту річницю народження „Батька Союзу“ присвячено Українську Вудівлю — хмаросат піонером УНСОУ. Силу і вартість установи — організації міряємо її членством, її фінансовою спроможністю. І ось за 100 років українського поселення на вільній землі Юрія Вашингтона одиниці УНСОУ спромігся на 15-ти поверхову Вудівлю, яка є гордістю не лише членів але також усіх українців.

Згадуючи це, що минулий рік був конвенційним, з практики знаємо, що так як літом температура підноситься, а зимою опадає, так у роках передконвенційних і конвенційних до місяця травня організаційна „температура“ зростає, а зараз після конвенційних місяців опадає. Минулі поконвенційні місяці потвердили цю „діягунозу“ нашої змінливості, яка так дуже комплікує виконання намічених планів.

ЗАГАЛЬНИЙ ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ОГЛЯД

ЗВІТОВОГО 1974-го РОКУ

У новий ювілейний рік ми вступили з планом придбати 6,000 нових членів та дійти до рекордного числа загального членства УНСОУ — 90,000 членів. Але, як кажуть, „рада душа до раю, та грихі не пускають“. Так і клич дійти до 90,000 членів в ювілейному році Батька Союзу був ідеальним, привабливим, та на жаль, обставини не дозволили переверсти цей патріотичний план в життя. Місто залізнякових 6,000 членів, придбано лише 4,005, забезпечених на загальну суму 9,672,000 доларів, а місто дійти до 90,000 загального членства, закінчили 1974-ий рік з 89,069 членами та втратою 50 членів.

Коли б шукати причин невиконання передбаченого плану, то тяжко устояти „діягнозу“. А тяжко тому, що треба індивідуально аналізувати працю поодиноких Відділів, Округ, конвенційних делегатів, перебігу 28-ої Конвенції, а відтак продуктивності поодиноких поконвенційних місяців.

Реасумуючи загальний стан організаційної праці за минулий рік, було б мильним виказувати самі негативні. Навпаки, слід підкреслити ці стимулюючі моменти, що загравали наших ідейних секретарів і організаторів до творчої дії, до наполегливої і відданої праці, яка принесла славу Союзу, як не в числі зросту членства, то в зрості загальної суми забезпечення, що є доказом стабільності і вірності господарки УНСОУ. 1973-ий рік закінчив Союз з 89,119 членами, забезпеченими на загальну суму \$113,624,140 доларів, а в 1974-ий рік закінчено з 89,069 членами, забезпеченими на рекордову суму \$154,495,304 доларів. Іншими словами, сума забезпечення членів в ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ збагатилася на \$477,914 доларів, а коли до того додати, що в 1974 році зібрано членських вкладок від членів на суму \$20,475,000 доларів, більше, як це було в 1973 році, то це знову акадує на солідну добру господарку цілості УНСОУ. До позитивів слід зарахувати і те, що пересічна сума забезпечення членів 1974 року була найвищою в 80-тирічній історії Союзу, а саме \$2,415,000 доларів на грамоту. Це завдячуємо професійній праці сотень союзних секретарів-організаторів, які забезпечували „проекти“ на мільйон суми забезпечення, а не як це було раніше на 500,00 доларів, „щоб стояти в Свободі“.

ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ПО МІСЯЦЯХ У 1974 РОЦІ

ТАБЛИЦЯ Ч. 1

Місяць	Число членів	Сума забезпечення	В тому ADD
СІЧЕНЬ	336	\$ 875,500	81
ЛЮТИЙ	275	651,500	48
БЕРЕЗЕНЬ	517	1,293,500	102
КВІТЕНЬ	656	1,682,000	111
ТРАВЕНЬ	515	1,280,000	101
ЧЕРВЕНЬ	198	408,000	24
ЛИПЕНЬ	165	352,000	29
СЕРПЕНЬ	222	501,000	31
ВЕРЕСЕНЬ	217	473,500	17
ЖОВТЕНЬ	252	610,500	48
Листопад	256	632,000	42
ГРУДЕНЬ	396	933,000	67
РАЗОМ:	4,906	\$ 9,672,000	701

ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ПО МІСЯЦЯХ У 1974 РОЦІ

Таблиця ця різнилася від таблиць інших років. Різниця тому, що як вже було згадано на вступі, конвенційні роки є химерними. Багато делегатів, які старалися про вибір („рукують“) на будь-який пост Головного Уряду, програшави вибори, на „злість“ союзної переставляють працювати в поконвенційних місяцях. Доказом цього є вище подані поконвенційні місяці червень і липень.

ЖІНКИ-ОРГАНІЗАТОРКИ, ЯКІ НА ПРОТЯЗІ 1974 РОКУ
ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

ТАБЛИЦЯ Ч. 2

П. Ч.	Ім'я і прізвище	Число Відділу	Здобула членів
1	Квітка Стецюк	25	54
2	Олена Олек	22	35
3	Олександра Долницька	434	33
4	Анна Гарас	47	31
5	Текля Мороз	465	28
6	Марія Юзик	492	28
7	Ольга Осередчук	37	22
8	Анна Гнатюк	127	21
9	Марія Гарас	170	20
10	Галина Гаврилюк	171	20
11	Стела Раш	452	20
12	Ірена Олійник	387	20
13	Марія Сибело	473	19
14	Віра Ваніт	473	19
15	Катерина Онуфрик	416	17
16	Іванна Мельник	418	16
17	Дарія Орхонська	353	14
18	Катерина Гарбіст	382	14
19	Марія Юров	219	13
20	Марія Шпікула	221	12
21	Марія Душник	293	11
22	Олександра Яворська	344	11
23	Дарія Манило	474	11
24	Олена Чорномаз	490	11

Вміщуючи подану вище таблицю, ми сказали, що вона говорить про працю найкращих жінок-організаторок, а таких було аж 24. І важко сказати, котра з них є найкращою, бо ж українки всі є гарними жінками. Якщо ходити про організаційні успіхи, то найбільше призначення належить першій „чвірці“. Пані Квітка Стецюк і головна радна пані Анна Гарас, на перемину, від років були союзними „зірками“, здобувачками найбільше число нових членів. Пані Олена Олек другий раз заняла друге місце між найкращими союзними організаторками. Канадська „зірка“ пані Олександра Долницька, здобувши 33 члени, вийшла до почесної чвірки. Раніше канадською „зіркою“ або „зіркою“ цілого Союзу була пані Софія Куца з Торонто, яка лише в одному 1967 році придбала 101 члена для Союзу. Надіємося, що ця заслужена секретарка 440 Відділу знова поверне до більш активної організаційної праці.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРКИ УНСОУ, ЯКІ ПРИДБАЛИ
БІЛЬШЕ ЧИМ 10 НОВИХ ЧЛЕНІВ 1974 РОКУ

„КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ“

(25 або більше членів)

ТАБЛИЦЯ Ч. 3

П. Ч.	Організатор	Ч. Здобув. чл.	П. Ч.	Організатор	Ч. Здобув. чл.	
1	В. Дідок	440	116	19 М. Фединшин	155	29
2	І. Ожежинський	153	97	19 І. Пригода	200	29
3	В. Кобіто	121	86	19 І. Чопко	271	29
4	Р. Татарський	94	63	22 А. Іванюк	106	28
5	В. Орхонський	353	62	22 С. Іванюк	276	28
6	І. Петрунчук	78	61	22 Текля Мороз	465	28
7	М. Кітчук	240	58	22 Марія Юзик	492	28
8	Д. Паш	458	58	26 М. Хоманчук	5	27
9	Квітка Стецюк	25	54	27 П. Головачук	42	26
10	Олена Олек	22	35	27 І. Гуцалюк	147	26
11	В. Колодія	191	35	27 с. п. А. Яремко	154	26
12	В. Палідвор	20	4	27 Р. Припхан	399	26
13	А. Санюк	158	33	27 Д. Маринюк	502	26
14	Олександра Долницька	434	33	32 П. Шевчук	13	25
15	Анна Гарас	47	31	32 Ольга Осередчук	37	25
16	І. Гевриш	83	30	32 Я. Леськів	133	25
17	С. Гавриш	161	30	32 В. Дєйчаківський	233	25
				32 П. Федик	292	25
				32 В. Гаврилюк	316	25

УКРАЇНЦІ! НАШИМ СТРЕМЛЕННЯМ Є,
ЩОБ КОЖЕН УКРАЇНЕЦЬ - УКРАЇНКА
АМЕРИКИ І КАНАДИ СТАЛИ ЧЛЕНАМИ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 200-РІЧЧЯ
АМЕРИКАНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ І
100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ
В АМЕРИЦІ.

ЧИ ВИ ВЖЕ НАЛЕЖИТЕ ДО
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ???

ВУДІВНИЧІ УНСОУ

(10 до 24 членів)

ТАБЛИЦЯ Ч. 4

П. Ч.	Організатор	Від.	Ч. Здобув чл.	П. Ч.	Організатор	Від.	Ч. Здобув чл.
39	П. Фуга	321	23	88	Марія Юров	219	13
39	М. Шпітко	489	23	88	М. Бобер	235	13
41	Анна Гнатюк	37	22	88	І. Данківський	375	13
41	І. Ярчук	113	22	88	Я. Карпак	385	13
41	А. Копистянський	327	22	88	П. Вербовацький	436	13
44	М. Депа	356	21	93	В. Сачко	53	12
44	Марія Гаравус	127	21	93	І. Дроздовський	127	12
44	Г. Корбак	146	21	93	Марія Шпікула	221	12
47	Галина Гаврилюк	170	20	93	П. Аркотин	261	12
47	Стела Раш	171	20	93	О. Стечура	287	12
47	В. Романішин	254	20	93	Д. Чук	321	12
47	М. Гентшо	305	20	93	М.Каркоць	345	12
47	М. Семків	379	20	93	М. Ніч	397	12
47	Ірена Олійник	387	20	93	І. Курман	408	12
47	М. Малинівський	437	20	93	Д. Попадниць	434	12
54	М. Хомин	32	19	103	М. Москаль	16	11
54	О. Вербовацький	127	19	103	А. Ціздін	55	11
54	І. Кігінницький	430	19	103	М. Савків	57	11
54	Віра Ваніт	473	19	103	М. Галькевич	59	11
58	В. Сенечак	27	18	103	О. Сидор	90	11
58	Т. Кубарич	217	18	103	С. Шилькевич	116	11
58	М. Захарко	349	18	103	Л. Боднар	131	11
58	І. Телюк	414	18	103	П. Щерба	173	11
58	В. Зацерковний	439	18	103	Л. Гардін	206	11
58	Л. Вовк	444	18	103	М. Мартиненко	245	11
58	П. Сахаревич	460	18	103	С. Кравець	277	11
65	Ф. Петрик	362	17	103	Марія Душник	293	11
65	О. Ярема	372	17	103	В. Лещук	303	11
65	Катерина Онуфрик	416	17	103	В. Цюпа	325	11
65	В. Запарянюк	484	17	103	В. Ковч	328	11
69	І. Філіс	267	16	103	Г. Кисіль	336	11
69	І. Гаврилюк	360	16	103	Олександр Яворська	344	11
69	В. Попович	367	16	103	О. Продивус	356	11
69	Іванна Мельник	418	16	103	М. Тимків	430	11
73	К. Хильченко-Ковський	10	15	103	В. Зорич	432	11
73	А. Кушнір	83	15	103	М. Хомин	464	11
73	В. Рефт	120	15	103	Дарія Манило	474	11
73	В. Гавдіо	221	15	103	Олена Чорномаз	490	11
73	О. Чабан	242	15	127	І. Паньків	495	11
73	М. Мартинюк	406	15	127	Я. Лебідь	32	10
73	П. Дяків	427	15	127	І. Вліха	42	10
73	П. Кірин	475	15	127	С. Івасечко	48	10
73	М. Ополько	478	15	127	М. Ольшанський	53	10
82	М. Отрок	14	14	127	В. Квас	88	10
82	О. Зипок	15	14	127	В. Стефурин	169	10
82	М. Демчук	76	14	127	П. Залута	183	10
82	В. Варшона	266	14	1277	О. Твардовський	214	10
82	Дарія Орхонська	353	14	127	П. Лицак	230	10
82	Катерина Гарбест	382	14	127	С. Мотрович	295	10
				127	Е. Пригула	337	10
				138	М. Сигурович	414	10
				Разом:		1.437	

Таблиця „Клубу Заслужених Союзовців“ віддає належну подяку та загальне призначення 39-ти членам згаданого Клубу, які разом своєю відданою працею збагатили Союз на 1,478 членів, що становить 36% цілості здобутих членів 1974 року.

Також таблиця „Вудівничих УНСОУ“ з призначенням для 101-го союзовця, секретарів, які наполегливою працею збагатили Союз на 1,437 членів. Разом члени обидвох заслужених Клубів, яких було 140, придбали Союзові імпонує число нових 2,955 членів. Цим вони домоглися тисячам осіб і сотням українських родин придбати краще життя і забезпечення — основу їх добробуту. Складаючи їм всім наше призначення та щирою подяку, ми певні, що їх приклад захопотить і інших союзовців до такої ж відданої праці і посвятити для розбудови УНСОУ, а з ним і всієї української організованої спільноти поза межами України.

ВІДДІЛИ УНСОУ, ЯКІ В 1974 Р. ЗДОБУЛИ
10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

ТАБЛИЦЯ Ч. 5

П. Ч.	Число Відділу	Місцевість	Кількість здобутих чл.
1	121	Ром, Н. Й.	95
2	94	Гамтрамк, Мич.	70
3	25	Джерзі Сіті, Н. Дж.	62
4	78	Майнерсвилл, Па.	61
4	240	Клівленд, Огайо	61
6	153	Філадельфія, Па.	59
7	458	Гамільтон, Онт.	58
8	127	Вовфало, Н. Й.	55
9	434	Монреалья, Квібек	42
10	37	Елізабет, Н. Дж.	41
10	158	Вруклін, Н. Й.	41
12	221	Чикаго, Ілл.	40
13	42	Пассейк, Н. Дж.	38
14	47	Ветлгеєм, Па.	36
14	22	Чикаго, Ілл.	35
15	191	Трой, Н. Й.	35
15	204	Нью Йорк, Н. Й.	35
18	133	Ньюарк, Н. Дж.	33
18	430	Філадельфія, Па.	33
20	32	Філадельфія, Па.	32
20	356	Омага, Небраска	32
22	83	Філадельфія, Па.	31
23	106	Чикаго, Ілл.	30
23	161	Ембридж, Па.	30
23	327	Гемпстед, Н. Й.	30
23	475	Монтреаль, Квібек	30
27	155	Перт Амбой, Н. Дж.	29
27	216	Філадельфія, Па.	29
27	271	Елмйара, Н. Й.	29
27	445	Віндпег, Манітоба	29
31	276	Ембридж, Па.	28
31	399	Чикаго, Ілл.	28
31	418	Торонто, Онт.	28
31	465	Лашин, Квібек	28
31	492	Оттава, Онт.	28
36	5	Асторія, Н. Й.	27
36	113	Дерри, Па.	27
36	171	Джерзі Сіті, Н. Дж.	27
36	292	Детройт, Мич.	27
36	416	Гамільтон, Онт.	27
41	147	Аллентаун, Па.	26
41	316	Рочестер, Н. Й.	26
43	13	Вотераліт, Н. Й.	25
43	27	Ньюарк, Н. Дж.	25
43	39	Сиракузи, Н. Й.	25
43	233	Лорейн, Огайо	25
43	266	Амстердам, Н. Й.	25
43	360	Вовфало, Н. Й.	25
43	414	Нью Гейвен, Конн.	25
43	442	Торонто, Онт.	25
51	407	Торонто, Онт.	24
51	502	Гарфурд, Саск.	24
53	146	Детройт, Мич.	23
53	489	Нью Йорк, Н. Й.	23
55	170	Джерзі Сіті, Н. Дж.	22
55	200	Озон Парк, Н. Й.	22
55	387	Вільямантик, Конн.	22
55	473	Монтреаль, Квібек	22
59	40	Грі, Па.	21
59	59	Вріджпорт, Конн.	21
59	293	Вруклін, Н. Й.	21
59	353	Нью Вронсвик, Н. Дж.	21
63	254	Нью Вріген, Конн.	20
63	277	Гартфорд, Конн.	20
63	305	Магони Сіті, Н. Дж.	20
63	379	Чикаго, Ілл.	20
63	424	Філадельфія, Па.	20
63	437	Рочестер, Н. Й.	20
63	439	Судбури, Онт.	20
63	452	Іст Чикаго, Інд.	20
63	460	Лондон, Онт.	20
70	217	Рочестер, Н. Й.	18

ОКРУГІ КАНАДИ

1 Торонто, Онт.	25	244	\$ 797,500	69
2 Монреаль, Квебек	10	179	524,500	62
3 Ніягара, Онт.	9	123	500,500	30
4 Захід Канади	19	95	285,000	31

Разом: 63 641 \$ 2,107,500 192

(До Канадських Округів слід додати 4 Відділи приналежні до Округу Детройт. Разом Канада об'єднує 67 Відділів які в звітному році придбали 643 члени Забезпечення на загальну суму 2,112,500 дол.).

ТАБЛИЦЯ Ч. 7.

Округи, які виконали свою квоту на 100 відсотків і здобули бонус по 2,00 дол. за члена забезпеченого Життєвим Забезпеченням

В тому числі	Округа	Квота	Викона-	АДД	жтєв. заб.	До ви- плати
Вовфало	100	104	13	13	78	\$ 156,00
Монреаль	140	179	62	117	234,00	
Сиракузи-Ютика	175	184	12	58	125	250,00
Шамоні	150	152	19	1	132	264,00
Валкс Бери	35	37	—	3	34	68,00

Разом: \$ 972,00

ТАБЛИЦЯ Ч. 8

Округи, які виконали свою квоту на 75 до 99 відсотків і здобули бонус по 1,00 дол. за члена забезпеченого Життєвим Забезпеченням

Квота	Квота	Викона- ние	В тому числі			До ви- плати
			АДД	лютт.	Життєв. заб.	
Джерсі Сіті	180	162	36	3	123	\$ 123,00
Нюарк	280	200	23	35	142	142,00
Ніагара	130	123	30	4	89	89,00
Філадельфія	600	463	57	10	396	396,00
Лассейк	70	55	5	6	44	44,00
Скентон	40	31	5	—	26	26,00
Трой	120	101	10	5	86	86,00
Центральна	50	41	1	—	40	40,00

Разом: 946,00

ТАБЛИЦЯ Ч. 9

3 НАГОРОДИ ДЛЯ ОКРУГІ В 1974 РОЦІ

Філадельфія, Па., за найбільше число здобутих членів.
Монреаль, Квеб., за найкраще процентно виконану квоту.
Ню Йорк, Н. Й., за найбільше число організаторів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 10

ОКРУГІ УНІОЗУ ТА ЇХ ГОЛОВИ НА 31 ГРУДНЯ 1974 Р.

1 Аллентаві, Па.	Анна Гарас
2 Валтимор, Мд.	Емануїл Притула
3 Востон, Масс.	Анна Чопик
4 Вовфало, Н. Й.	Атанас Кобрина
5 Чикаго, Ілл.	Михайло Ольшанський
6 Клівленд, Огайо	Іван Фур
7 Детройт, Міч.	Іван Валчук
8 Джерсі Ситі, Н. Дж.	Мирон Сіря
9 Мінеаполіс, Минн.	Гіларія Палж
10 Монреаль, Квебек	Дмитро Попадінець
11 Нюарк, Н. Дж.	Юліан Варанок
12 Нью-Гейвен, Конн.	Михайло Сигурович
13 Нью-Йорк, Н. Й.	Іван Фліс
14 Ніягара, Онт.	Петро Діаля
15 Пассейк, Н. Дж.	Іван Чомко
16 Перт Амбой, Н. Дж.	Михайло Фединішин
17 Філадельфія, Па.	Степан Гавриш
18 Піттсбург, Па.	Василь Сачко
19 Рочестер, Н. Й.	Василь Гуссар
20 Скентон, Па.	Іван Голік
21 Сиракузи-Ютика, Н. Й.	Володимир Запаранок
22 Шамоні, Конн.	Михайло Гентшо
23 Торонто, Онт.	Оскар Войко
24 Трой, Н. Й.	Павло Шевчук
25 Вінніпег, Ман.	Іван Геврик
26 Вилкс Бери, Па.	Роман Діаля
27 Вунсакет, Р. Ай.	Лев Гардік
28 Янгстаун, Огайо	Естелла Волошин
29 Сент-Луїс, Мо.	Петро Івасишин
30 Центральна	Мирослав Кальба

Важливу роль в організації життя та праці Союзу займають союзні Округи яких під похвалою мають тридцять. Одинадцять з них є під опікою наших двох обласних організаторів, Василь Дідюк і Василь Орловський, а дев'ятьнадцять із-за браку обласних організаторів, знаходяться під безпосереднім віданням Організаційного Відділу. Щоб використати існуючий Округ для розбудови й активності Союзу, Організаційний Відділ вдержував весь рік тисний зв'язок листовий, а по змозі й особистий. Щомісяця виславля Округам статистику Відділів про їх участь в кампанії за новими членами з відміченням актуальних проблем Відділів.

Виконуючи роль координатора між Головною Канцелярією та Відділами УНС, Округні Комітети несуть відповідальність за виконання організаційної квоти, як Відділів, так і Округу. Тому в організаційних змаганнях за здобуття більшого числа нових членів беруть участь не тільки особи й Відділи, але також Округи, які за свої успіхи здобувають окремі нагороди, як грошові бонуси та почесні плякети. Поміщені таблиці 7-ма — 8-ма вказують 13 Округ, які за минулий рік одержали грошовий бонус на суму 1,918 доларів за виконання річної квоти на 100 або 75 відсотків. Згадані таблиці з 13 Округами показують, що всі Округні Комітети працюючи систематично, мають нагоду здобути грошовий бонус на свої найкращі потреби. Ми часто чули докори підчас Округних Нарад, що, мовляв, лише великі Метрополітарні Округи є „упри- вилеювані“ до бонусів та спеціальних нагород. Повище заповнені таблиці вказують, що на тринадцять Округ, які здобули грошовий бонус, одинадцять Філадельфійська Округа є з цих „Метрополітарних“, яка виконала квоту на 75 відсотків та одержала бонус. Натомість аж дванадцять Округ з меншим числом Відділів виконали квоту на 100 і 75 відсотків і заслугою одержали грошовий бонус. Ві- римо, що наведені факти про можливість одержання бонусу будуть заохотою і стимулом для всіх тридцяти Округ до змагання за виконання квоти на 100 відсотків в біжучому 1975 році.

9-та таблиця вказує 3 Округи, які найбільше причинилися до організаційних успіхів в звітному році і за це заслужено одержали спеціальні ювілейні почесні плякети. Філадельфійська Округа одержала плякету за придбання найбільшого числа нових членів в ювілейному році, а саме 463 члени забезпечених на загальну суму 1,037,00 доларів. Монреальська Округа Канади одержала свою нагороду за найкраще відсоткове виконання ювілейної квоти, а саме на 139 відсотків. Округа Нью-Йорку одержала третю почесну ювілейну плякету за найбільше число організаторів, які придбали по 10 і більше членів.

В 10-й таблиці приємно нам представити союзний громадський керівників всіх тридцяти Округ, які вложили багато туги і дорогого часу на те, щоб здобути ювілейного року досягнути 4,005 нових членів, забезпечених на 9,872,000 доларів, як це заповнено в таблицях першій і шостій. Наша щира подяка всім головам тридцяти Округ за віддану працю, тому, що за організаційні успіхи Союзу, кредит належить всім головам тридцяти Округ і відділовим урядовцям 445-ти союзних Відділів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 11

НОВІ ЧЛЕНИ ТА ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ 10 РОКІВ 1965 — 1974

3 кінець року	Число нових чл.	Їх сума забезп.
1965	4,896	\$ 8,012,000
1966	4,984	8,893,600
1967	4,400	8,032,000
1968	3,872	7,180,500
1969	5,482	10,108,000
1970	5,252	9,734,900
1971	4,056	8,429,000
1972	4,216	8,967,000
1973	4,668	11,249,000
1974	4,005	9,872,000

ТАБЛИЦЯ Ч. 12

ЗАГАЛЬНИЙ СТАН ЧЛЕНСТВА ЗА ОСТАННІХ 10 РОКІВ 1965 — 1974

Рік	Загальний стан членів	Рік	Загальний стан членів
1965	86,059	1970	89,209
1966	87,053	1971	88,386
1967	88,261	1972	88,213
1968	88,265	1973	89,119
1969	89,107	1974	89,069

ТАБЛИЦЯ Ч. 13

ЗАГАЛЬНЕ ЧИСЛО ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ 5 РОКІВ

Рік	Число членів	Сума забезпечення
1970	89,209	\$ 133,097,456
1971	88,386	136,825,675
1972	88,213	141,723,316
1973	89,119	149,721,390
1974	89,069	154,496,304

ВІДДІЛІ УНІОЗУ

Відділи є статутними й законними обов'язковими клітинками, до яких мусять належати всі члени УНСОЗУ. Вони є невідомою частиною братської системи життєвого забезпечення. Всі стейтські закони вимагають обов'язкової приналежності членів до одного з Відділів, та відповідної активності Відділів. Відділи є основою братських союзів і тому їм, за статутном, віддано виконувати ряд важливих функцій, до яких в першу чергу належать забезпечення нових членів, побирання від них членських вкладок і пересилання до Головної Канцелярії УНСОЗУ. Від активності Відділів залежить і активність цілості УНСОЗУ, так як від відділового уряду залежить активність Відділу. Знаємо, що рушійною силою Відділу є праця секретаря, тому часто працю секретаря міряємо успіху Відділу. З уваги й намагання присвячено питанням удержування працездатних урядів Відділів, а зокрема секретарів. Від кількох років практикується в Відділах вибір заступника секретаря по змозі молодшого віку на те, щоб допомагати в праці секретареві, а набравши досвіду, колиб зайшла потреба, зайняти місце секретаря.

Нині подана чотирнадцять таблиця подає дані щодо віку союзних секретарів. На нашу думку, було б милим таке поняття, щоб працю секретарів та їхні організаційні здобутки міряти їхнім віком. З довголітньої практики знаємо, що ми мали молодих секретарів-організаторів чемпіонів, які здобували десятки нових членів. Але щоб не бути „грішним“ перед заслуженими секретарями старшого віку, слід заявити, що в багатьох випадках наші старші віком секретарі, або як популярно їх зовемо „пенсіонери“, не раз і не два дігнали і перегнали „молодиків“ організаційною працею. Для прикладу наведемо працю такого одного секретаря — пенсіонера.

В колісці народження Батька Союзу, Округу Твердо-го Вугілля Шамоні очолює секретар 305 Відділу Михайло Гентшо, якому скінчалось 80 років життя з „почвирним гаком“. Околиці Твердого Вугілля не мають тяжкої індустрії, а копалині вугілля майже невинні. Тому молоді вихайла до сусідніх стейтів шукати праці, а знайшовши таку, там і поселилися мешкати. Але це не перешкодило Михайлові Гентшові придбувати членів кожного року. На доказ наведемо його здобутки останніх трьох років: 1972 р. придбав 31 члена, 1973 року придбав 34 члени і 1974 придбав 20 членів. Подібних фактів відданої праці наших старших секретарів можна навести десятки, але тоді це не був би звіт, а історія, а історія індивідуальних Відділів і їх секретарів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 14

ВІК СЕКРЕТАРІВ В 1974 РОЦІ

До 40 року життя	23
Від 41-го до 50-го	92
Від 51-го до 65-го	253
Вище 65-го року життя	90

Разом: 458

ТАБЛИЦЯ Ч. 15

УЧАСТЬ ВІДДІЛІВ УНІОЗУ В ОРГАНІЗУВАННІ ЧЛЕНІВ У 1974 РОЦІ

Кількість нових членів	Кількість Відділів
0	84
1 — 9	224
10 — 24	94
25 — 49	48
50 — 99 і вище	8

Разом Відділів: 458

ТАБЛИЦЯ Ч. 16

НОВІ ВІДДІЛИ, ЯКІ БУЛИ ЗОРГАНІЗОВАНІ У 1974 РОЦІ

154-ий Відділ у Філадельфії, Па.
473-ий Відділ у Монреалі, Канада.

ЗАГАЛЬНИЙ ВІСЛІД ПЕРЕДОВИХ ЗМАГУНІВ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ В ТОЧКОВІ СИСТЕМІ

за час від 1-го січня по 30-го квітня 1974 р.

З Відділами удержувано постійний зв'язок шляхом листування індивідуального й групового, відвідуванням окружних зборів, на яких можна було зустріти секретарів чи інших урядовців Відділів. Виславо сотні листів до предсідників, касирів, а також заступників з проханням, щоб вони придбали відповідне число членів.

Особливий зв'язок з Відділами удержувано обласні організатори, Василь Дідюк в Округах: Торонто, Монреаль і Ніягара та Василь Орловський в Округах: Нью-Йорк, Рочестер, Вовфало, Сиракузи—Ютика, Трой, Нюард Перт Амбой, Джерсі Ситі і Пассейк. В останньому чверть-річчю звітнього року ведено акцію із закликом, щоб не

було „НІ ОДНОГО ВІДДІЛУ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ БЕЗ НОВИХ ЧЛЕНІВ“. На жаль, мимомо всіх цих закликів, телефонічних розмов, особистих відвідин поодиноких секретарів, не всі Відділи виявили потрібну активність. Як доказ служить факт, що 84 Відділи за повний Ювілей рік не придбали ні одного члена. Коли на вступі ми заявили, що закінчили рік із втратою 50 членів, то цю втрату приписуємо тим інертним неактивним Відділам.

Слід підкреслити і те, що весь час ведено акцію закладання нових Відділів, як в Канаді так і в Америці. Проблема плану на нові Відділи в різних місцевостях, але покищо було заложено лише два нові Відділи.

Шостий з ряду Спортовий Відділ при УНСОЗУ імені Івана Воберського з порядковим числом 475 організовано в місяці березні в Монреалі — Канада. Відділ цей організовано стараннями спортивного ентузіаста та відомого союзного суспільно-громадського і політичного діяча проф. Миколи Андруховича при технічній допомозі головного радного і обласного організатора Василя Дідюка. По кінець року Відділ цей збагатив союз на 30 членів, за що подяка, крім вже згаданих організаторів Відділу, належить його секретарю, яким є Петро Кірик.

Відділ 154 ім. покійного єпископа Івана Стаха був організований при УКЦеркві Благочинення Пресвятої Діви Марії у Філадельфії заходом також вже покійного секретаря Олександра Яремка і завідодавця цього звіту. Відділ організовано в серпні з 26 нових членів і він мав всі можливості дійти до 100 членів до кінця року, але напосна смерть, забравши життя молодого людини, перешкодила в тому.

КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОУЗОВЦІВ

В комерційних аскураційних інституціях існують Клуби „мільйонерів“, тобто таких, які продали забезпечення для своєї аскураційної установи в одному році бодай на мільйон доларів. Наш Союз, як братська установа, більшу увагу приділяє новим членам, чим сумі забезпечення. Тому місто клубів із забезпеченням високих сум, створено „Клуб Заслужених Союзовців“. Щоби бути членом такого Клубу, треба впродовж календарного року придбати для Союзу бодай 25 членів. Клуб цей був заложений ще 1961 року і всі ті організатори-секретарі, які впродовж 10 років сповняли свій обов'язок і передували бодай по 25 членів, заслужено одержують в нагороду золотий годинник.

За 14 років існування цього Клубу сотні секретарів-організаторів належали до нього, але чимало з них вибули вже по першому році, не відновивши членства. В 3-ій таблиці ми заповняли, що в звітному році було аж 39 осіб, які здобули 25 і більше членів, але це побажало, скільки з них дійде до десятилітнього фіналу, а відтак до 15 і 20 років. Як вже було сказано, Клуб цей був заложений 1961 року і до нього в першому році належало аж 56 союзовців. По чотирнадцяти роках існування Клубу залишилося ЧОТИРЬОХ його членів: Петро Головачук—Відділ 42 — Пассейк, Михайло Семків — Відділ 379 — Чикаго, Михайло Фединішин — Відділ 155 — Перт Амбой і завідоваць — Відділ 83 — Філадельфія.

ТАБЛИЦЯ Ч. 17

ЧЛЕНИ КЛЮБУ ВПРОДОВЖ 10 РОКІВ

в роках 1965 — 1974

Ім'я і прізвище	Відділ	Придбав членів за 10 років
1 Василь Дідюк	440	1,988
2 Петро Федик	292	369
3 Іван Петрунчук	78	366
4 Володимир Гавриляк	316	315
5 Олена Олек	22	310
6 Андрій Джула	161	306

Поміщена таблиця 6 членів Клубу, що одержали заслужено нагороду за десятирічне членство в Клубі не потребує коментарів. Вони придбали за 10 років для УНС 3,654 нових членів і тому з пошаною зараховуємо їх, як справжніх будівничих цієї Богом благословленої найстаршої установи в вільному світі. Всім їм складаємо наше призначення і щиро подяку, а при тому, ми певні, що їх приклад заохотить і інших союзовців до такої ж відданості праці для розбудови УНСОЗУ.

ТАБЛИЦЯ Ч. 18

ЗДОБУТКИ ЧЛЕНІВ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОУЗОВЦІВ ЗА ОСТАННІХ 5 РОКІВ

Рік	Число чл. Клубу	Число здобутих членів	Загальне число нових членів	Відсоток нових членів
1970	50	2,246	5,252	42%
1971	39	1,885	4,056	46%
1972	28	977	4,216	23%
1973	47	1,898	4,668	40%
1974	38	1,478	4,005	36%

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ У КАНАДІ

З уваги на утворення Канадської Репрезентації, яку очолює головний директор на Канаду сен. Павло Юзик, приходиться подати про працю УНС в Канаді тільки загальні статистичні інформації, залишаючи точніший звіт Канадській Репрезентації.

У минулому році на терені Канади було 67 Відділів, з чого чотири Відділи Онтарія належали адміністрації до Детройтської Округи, тому, що є безпосередній відділ від Детройту. Залишені 63 Відділи поділені на чотири Канадські Округи з осідком в Торонті, Монреалі, Вінніпегу і Сент-Кетріасі (Ніягара Округа).

У звітному році всі 67 Відділів здобули 643 нових членів, дійшовши до загального членства в Канаді 9,418 членів з загальною сумою забезпечення 18,871,810 доларів. Немає сумніву, що Канада з її величезними просторами не може як слід розвиватися при допомозі одного обласного організатора, яким є Василь Дідюк і який опікувався до місяця липня Округами: Торонто, Монреаль і Ніягара, а від липня лише 34 Відділами Округу Торонто і Ніягари. Організаційні здобутки Василя Дідюка вносили 116 членів і він був одним „сотником“ ювілейного року. Слід згадати, що від місяця вересня був заявлявався його головним директором на Канаду сен. Павлом Юзиком „Постійний організатор для західної Канади секретар 205 Відділу Данило Марцинюк, який придбав для союзу в ювілейному році 26 нових членів, з того в останньому чвертьріччю на пості постійного організатора 8 членів.

Аналізуючи нижче подані таблиці руху членів Канади, стверджуємо, що число придбаних 643 нових членів минулого року, є різко на 100 більше, чим було придбаних 1971 року, на 83 більше чим було придбано 1972 року і лише на 9 членів менше чим 1973 року. Коли брати під увагу загальне число членів Канади, то воно зменшилося в звітному році на ОДНОГО члена. Але коли порівняти таблиці 22 з 6-ою, де говориться про суму забезпечення Округних Комітетів, то канадські 67 Відділів „положили на лопатки“ всі Округи й стейти Америки, продавши забезпечення на загальну суму 2,112,500 доларів. До цього слід додати і те, що Монреальська Округа була одинокою в родині союзних 30 Округ, що виконала свою квоту на

139 відсотків, а Ніягара Округа, місто виконати свою квоту на 75 відсотків, виконала її на 95 відсотків і тим самим Канад зайняла перше місце в виконанні відсотково ювілейної квоти.

На підставі тих кількациферних даних, стверджуємо, що канадські секретарі, організатори, Відділи і Округи в проводі з репрезентацією, яку очолює головний директор сенатор Павло Юзик, та члени: голова Контрольної Комісії мгр. Іван Геврик, головний радний Василь Дідюк і головна радна пані Текля Мороз, в ювілейному році вложили багато відданої праці в розбудову цілості УНСОЗУ.

КАНАДА

ТАБЛИЦЯ Ч. 19

ЗАГАЛЬНЕ ЧИСЛО ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ 5 РОКІВ

Рік	Число членів	Сума забезпечення
1970	9,525	\$ 16,089,973
1971	9,386	16,323,895
1972	9,279	16,659,847
1973	9,419	17,839,230
1974	9,418	18,871,810

ТАБЛИЦЯ Ч. 20

НОВІ ЧЛЕНИ ЗА ОСТАННІХ 5 РОКІВ

Рік	Число членів	Рік	Число членів
1970	1,110	1973	652
1971	543	1974	643
1972	560		

II. середні Відділи 75 до 150 членів:

Відд.	Ім'я і прізвище	точок	грошові нагороди
460	Павло Сахаревич	335	300.00
452	Марія Сибелю	285	150.00
492	Марія Юзик	234	75.00

III. Відділи 151 і більше членів:

Відд.	Ім'я і прізвище	точок	грошові нагороди
458	Данило Пиш	1,371	500.00
94	Роман Татарський	1,092	250.00
240	Михайло Кігичак	741	100.00

ТАБЛИЦЯ ТОЧКУВАННЯ

за \$ 500.00	рахується	5 точок
1,000.00	"	16
2,000.00	"	22
3,000.00	"	28
4,000.00	"	34
5,000.00	"	40
6,000.00	"	46
7,000.00	"	52
8,000.00	"	58
9,000.00	"	64
10,000.00	"	70

Термінове забезпечення T-1 і T-10

за \$ 5,000.00	рахується	16 точок
за \$ 10,000.00	рахується	22 точок
Діточе T-16 \$ 1,000.00	рахується	5 точок
АДД — акцидентове \$ 5,000.00	рах.	5 точок

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗДОБУЛИ ГРОШОВІ НАГОРОДИ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ 1974 Р.

ТАБЛИЦЯ Ч. 24

П.Ч.	Відд.	Ім'я і прізвище члена	Місцевість	сума нагороди
1	121	Марія Е. Валь	Ютика, Н. Й.	\$ 1,000.00
2	356	Джером М. Тобін	Омага, Неб.	500.00
3	124	Андрій Карбін	Аллентаун, Па.	500.00
4	387	Роза М. Курник	Нью Гейвен, Конн.	250.00
5	485	Християна Фула	Нью Йорк, Н. Й.	250.00
6	394	Володимир Закревський	Пассейк, Н. Дж.	100.00
7	387	Володимир Помага	Нью Гейвен, Конн.	100.00
8	134	Юрій М. Хухра	Пассейк, Н. Дж.	100.00
9	125	Степан Паньків	Чикаго, Іл.	100.00
10	353	Синген Романішин	Перт Амбоя, Н. Дж.	100.00
11	125	Осип К. Пташиский	Чикаго, Іл.	100.00
12	118	Віас Куселівський	Чикаго, Іл.	100.00
13	133	Данило Шебунчак	Ньюарк, Н. Дж.	100.00
14	492	Юрій Федяк	Монтреаль, Квебек	100.00
15	417	Волод. Цибирський	Джеферсонвіл, Інд.	100.00
16	233	Таня Марія Мельничук	Клівленд, Огайо	100.00
17	322	Роберт П. Кейбід	Ньюарк, Н. Дж.	100.00
18	94	Кетлін Рене Кудла	Детройт, Міч.	100.00
19	407	Софія Садівник	Торонто, Онт.	100.00
20	27	Іван Степан Кіста	Ньюарк, Н. Дж.	100.00
21	488	Олександр Ліневич	Фінікс, Аризона	50.00
22	112	Тина Демчар	Трой, Н. Й.	50.00
23	102	Річард О. Вілліс	Клівленд, Огайо	50.00
24	323	Іван Д. Ушлінов	Клівленд, Огайо	50.00
25	224	Микола Хижий	Востон, Масс.	50.00
26	27	Олена Анна Кіста	Ньюарк, Н. Дж.	50.00
27	112	Джени Г. Бочар	Клівленд, Огайо	50.00
28	432	Меланія Дж. Олексин	Торонто, Онт.	50.00
29	13	Юрій Романішин	Трой, Н. Й.	50.00
30	325	Діанет Карен Цюпа	Нью Йорк, Н. Й.	50.00
31	7	Осип Павло Врнчак	Шамоні, Па.	50.00
32	133	Іро Зенон Залч	Ньюарк, Н. Дж.	50.00
33	406	Роман Мартинюк	Скрентон, Па.	50.00
34	325	Роберта Е. Ядичня	Нью Йорк, Н. Й.	50.00
35	131	Анна Венглевська	Чикаго, Іл.	50.00
36	465	Іванна Король	Монтреаль, Квебек	50.00
37	424	Марія Голубовська	Філадельфія, Пенс.	50.00
38	25	Олександра Вахиська	Нью Джерсі	50.00
39	386	Данило А. Ляшківський	Клівленд, Огайо	50.00
40	171	Вардана Марія Тхір	Джерзі Сіті, Н. Дж.	50.00

АКЦІЯ СТУДЕНТІВ

Щоби вможливити студентській молоді одержати безплатний побут впродовж кінця тижня на чудовій оселі УНСоюзу, "Союзівці", а при тому дати їй можливість зустріти молодих товаришів — товаришок і заклучити з ними дружбу, Союз проголосив літню акцію забезпечення мешкох осіб.

Акція ця полягала в тому, що кожна молода особа у віці 16 до 23 років життя, забезпечилася на протязі літніх місяців (липень, серпень, вересень) граматово життєвого забезпечення на суму щонайменше 3,000 доларів і заповнити згорі однією вкладку, одержить безплатний побут впродовж кінця тижня (субота-неділя) на оселі "Союзівки".

Про згадану акцію повідомлено всіх секретарів, союзів Округу та проголошено в союзній пресі в обох мовах. Незалежно від того, роздає 5,000 летючок при нагодах союзних, чи інших імпрес. Вислід акції був такий, що 35 молодих осіб послужили нашою закладкою і вступили до Союзу, але членську вкладку заповнили лише 23 студенти і тим самим їм належить вільний "вікенд" на "Союзівці", який зможуть використати літом цього року.

СТУДЕНТИ, ЯКИМ ПРИСЛУГОВУЄ БЕЗПЛАТНИЙ КІНЦЬ ТИЖНЯ НА СОЮЗІВЦІ 1975 Р.

ТАБЛИЦЯ Ч. 25

П.Ч.	Ім'я і Прізвище	Ч. Відд.	Місцевість
1	Нестор Роговський	27	Ньюарк, Н. Дж.
2	Ненсі Стіфнер	35	Чикаго, Іл.
3	Марко Гальчак	42	Пассейк, Н. Дж.
4	Наталія Лазарко	133	Ньюарк, Н. Дж.
5	Кероль Михайлюк	154	Філадельфія, Па.
6	Андрей Михайлюк	154	Філадельфія, Па.
7	Василь Василеко	154	Філадельфія, Па.
8	Іван Василеко	154	Філадельфія, Па.
9	Томас Яремко	154	Філадельфія, Па.
10	Дарія Сорока	154	Філадельфія, Па.
11	Іоанна Танго	217	Рочестер, Н. Й.
12	Юрій Михайлевич	240	Клівленд, Огайо
13	Лев Михайлевич	240	Клівленд, Огайо
14	Денис Глова	254	Нью Гейвен, Конн.
15	Діана Вількевич	286	Аксстердам, Н. Й.
16	Іван Брошко	307	Востон, Масс.
17	Антія Галонжжа	307	Востон, Масс.
18	Посиф Гвах	372	Плейфілд, Н. Дж.
19	Лана Голова	372	Плейфілд, Н. Дж.
20	Степан Волчак	44	Сакатун, Саск. (Канада)
21	Ярослава Вучок	458	Гамптон, Онт.
22	Роман Войцеховський	460	Лондон, Онт.
23	Орест Скрипчук	468	Врентфорд, Онт.

ГРУДНЕВА КАМПАНІЯ ЗА БОНУСИ ОКРУГІ І ПОДИНОКИХ ВІДДІЛІВ

Закінчуючи кампанію ювілейного року, Екзекутивний Комітет ухвалив у грудні спеціальні грошові нагороди для Окружних Комітетів і Відділів. Нагороди ці були відмінені від всіх інших тим, що крім вже раніше призначених бонусів для Округ за виконання річної квоти, та звичайних нагород для відділових секретарів, призначено спеціальні грошові нагороди за організаційні успіхи в грудні за таким ключем:

ОКРУГИ, які в грудні здобудуть більше нових членів, як їхня місячна квота (річна квота поділена на 12 місяців), будуть змагатися за одержання нагород, призначених за здобуття найбільшого числа членів понад цю квоту.

НАГОРОДИ:

Перша — \$200.00
Друга — \$100.00
Третя — \$ 50.00

Округи, які здобудуть менше як 10 членів, не будуть уповноважені до цих нагород.

ВІДДІЛИ, які в грудні здобудуть більше нових членів, як їхня місячна квота (річна квота — 10% членства поділена на 12 місяців), зможуть змагатися за одержання нагород, призначених за здобуття найбільшого числа членів понад цю квоту.

НАГОРОДИ:

Перша — \$100.00
Друга — \$ 50.00
Третя — \$ 25.00

Відділи, які здобудуть менше як 5 членів, не будуть уповноважені до цих нагород.

В змаганнях за одержання бонусу участь взяло 29 Округів і 128 Відділів з таким вислідом, що Філадельфійська Округа зайняла перше місце і одержала бонус в сумі 200 доларів, джерзієнська Округа одержала за друге місце 100 доларів, а монтреальська, зайняла третє місце, одержала 50 доларів.

Між Відділами перше місце займав 32-й Відділ з Філадельфії, де секретарем є Михайло Хомин, і одержав 100 доларів. Друге місце займав 25-й Відділ з Джерзі Сіті, де секретаркою є союзова, "зірка" пані Квітка Степко, та одержав 50 доларів місце з нагородою 25 доларів одержав 489-й Відділ з Нью Йорку, секретарем якого є меденас Микола Шпитко.

ТАБЛИЦЯ Ч. 26

ВИСЛІД

ГРУДНЕВОЇ КАМПАНІЇ ЗА БОНУСИ ПОДИНОКИХ ОКРУГІ І ВІДДІЛІВ В МІСЦІ ГРУДНІ 1974 РОКУ

Округи, які найкраще виконали грудневу квоту — здобули більше членів, як була місячна квота.

Місцевість	визначена квота	здобули членів	бонус
1 Філадельфія	50	79	\$ 200.00
2 Джерзі Сіті	15	28	100.00
3 Монтреаль	12	19	50.00

Відділи, які найкраще виконали квоту в грудні

Відд.	Місцевість	квота здобув чл.	бонус
1 32	Філадельфія (М. Хомин)	2	10 \$ 100.00
2 25	Джерзі Сіті (К. Степко)	5	11 50.00
3 489	Нью Йорк (М. Шпитко)	1	6 25.00

До окремих акцій минулого року слід зарахувати "ДЕЛЕГАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" членів, що було гаслом і девізом до делегатів 28-ї Конвенції. Така акція, помімо того, що є нарікання деяких делегатів, є дуже поміною в організаційній праці. Доказом нехай послужить те, що 310 делегатів придбали в минулому році 3,083 членів, а 112 було-таким, що не придбали ні одного члена. Шкода, що так сталося. Бо були б тих 112 делегатів були придбали лише по ОДНОМУ членові, то місто мав втрату 50 членів під кінець року, можна було рік закінчити з надвишкою 62 членів.

Також слід згадати і те, що була ведена інтенсивна акція ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ "СВОВОДИ", які не є членами УНС. В цій цілі секретаркою Організаційної Відділу пані Марія Савчак і панна Анна Чекай приготували 1,380 адрес. З того 907 адрес вислано до 136 секретарів Америки і 85 адрес до секретарів Канади. Незалежно від того з Організаційного Відділу вислано спеціальний заклики до 388 приватних передплатників СТАТИ ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ. Також ведено акцію серед секретарів, щоби послали адреси "проспектів", яким описі Головна Канцелярія вислала оказійно щоденник "Свободу".

Не можна поминути і того, щоби не згадати акції РАДІОПЕРЕДАЧ, які є засобами поширювання інформації про УНС та його громадську й забезпечену службу своїм членам. В звітному році ми передавали наші оголошення на 21 станції, в рамках руджету 6,000 доларів. Наші вісти ми передавали з 19 станцій в Америці і 2-ох станцій в Канаді. Всі радіостанції одержали наперед приготувані тексти, які інформували про УНС, як громадську установу, та пояснювали його забезпечену службу своїм українським землякам.

Слід згадати і ведену акцію пошукування організаторів УНСОЮЗУ для організаційної праці в терені. В ті цілі вислано листи до багатьох осіб, а також особисто відбуто багато зустрічей з майбутніми надійними організаторами. Всі ці заходи заангажували нових організаторів не дали сподіваних успіхів. Звітний рік закінчено з двома обласними організаціями, якими були головний радний Василь Дідюк, який опікувався 44 Відділами у Канаді, що придбали 546 членів, забезпечили на загальну суму 1,821,500 доларів. Із згаданих 546 членів здобув сам В. Дідюк одну п'яту, а саме 116 членів. В Америці 125 Відділами опікувався обласний організатор Василь Ореховський. Згаданих Відділів придбали 1,274 члени забезпечені на загальну суму життєвого забезпечення 2,822,000 доларів. Сам В. Ореховський придбав 62 члени які були записані на рахунок його здобутків.

Кінчаючи цей перший звіт на пості головного організатора, треба підмітити, що минулий рік, хоч був скромний своїми успіхами, був всеж таки успішним роком, коли взяти під увагу різні перебіжки, а головню економічну кризу, яка довела до небувалої безробіття та зросту ціл на всі роди товарів.

Головний організатор Степан Гавриш в доповненні до свого друкованого звіту подає наступне:

Я не маю нічого до звіту додавати, тільки хочу перепросити всіх, що у "Свободі" (я не кажу, що це був саботаж) поміняли мої таблиці. Таблиці розміщені помилково не там, де у тексті звіту мова про ці дані. Так на стор. 14-й мова про Клуб Заслужених Союзівців, а таблиця до цього поміщена на 18-й сторінці. В Канаді було 100, а не 10 нових членів більше у 1974 році, як у 1971-ому. А на сторінці 16-й знову в розділі про окремі акції теж трапилася помилка. Всі ці поправки в друкованому звіті передаю і такий справлений текст передаю головному секретареві, щоб мій звіт вже для публікації не мав цих помилок. Дуже дякую.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс подякував звітодавцеві та попросив до чергового звіту головного редактора "Свободи" Антона Драгана.

Звіт головного редактора Антона Драгана

В уже 100-літній історії українського поселення в Америці, зокрема, у понад 80-літній історії нашого Українського Народного Союзу, який був початком організації суспільно-громадського і культурно-освітнього та фінансово-господарського життя того, що називаємо Американською Україною, було безліч великих викликів та завжди зв'язаних з ними однакових загроз, як і нагод. Промовисто говорять про це вже повних 81 річників "Свободи", 31 річник англосовітського "Українського Тижневика", 21 річник дитячого журналу "Веселка" та 65 річник наших календарів-альманахів, як і ціла вже велика бібліотека книжкових і принагідних видань. Це вже самоназвана історична істина, що ці наші публікації відіграли і відіграватимуть велику роль у нашому розвитку, від організації Українського Народного Союзу почавши. Зайво було б доказувати, що ця рішальна роль публікацій УНСОЮЗУ з розвитком та організаційною диференціацією нашого суспільства не тільки не поменшувалася, але навпаки, постійно збільшувалася і рівночасно ускладнювалася, а з цим і збільшувалася відповідальність за них.

Вважаю за необхідне повторити ці самоназвані істини на початку редакційного звіту, бо власне ці істини у нас щораз частіше забуваються, переочуються чи прямо легко вагаються. І це є одна з найбільших загроз наших днів та нашої тривожної доби. Погляньмо бодай коротко на загальну ситуацію, щоб краще усвідомити собі цю загрозу, бо це повинно спонукати нас до відповідних рішень.

Ці наші річні наради, до речі — перші річні наради обраного минулорічною 28-ю Конвенцією Головного Уряду УНСОЮЗУ, відбуваються у замінному часі, як з уваги на минуле, так і сучасне та майбутнє. Ми знаємо, який є сьогодні стан Американської Унії: він не є добрий! Призначив це і президент Форд у своєму посланні про цей стан на початку року. Вже почалися і продовжуються відзначення 200-річчя Американської Незалежності в наступному 1976-му році. І коли це відносно недавно наряд чи можна було б зустріти американця, який був би завагався без надуми відповісти, що немає на світі в кожному відношенні кращого місця на життя, як Америка, то сьогодні, після внутрішніх вогнетерейських скандалів та індоктринацій й інших зовнішніх невдач, у багатьох починають зрідкуватися сумніви, нехай і неоправдані. Гасло праці, минуле, яке треба пам'ятати, та майбутнє, яке треба приготувати, що під ним відбувається святкування 200-річчя Американської Незалежності, має в такій ситуації свій великий сенс і потребу.

Свого часу президент Джон Кеннеді говорив про "взаємозалежність" народів світу в теперішній добі неможливого розвитку технологій, що може стати благословенням, або прокляттям для людства, залежно від того, як і в яких цілях цей розвиток буде використаний. І ця взаємозалежність дуже яскраво проявилася в звітному часі, і проявилася дуже негативно для Америки і для вільного світу. Вогнетерейський скандал, економічні труднощі та інші внутрішні справи до тієї міри "абсорбували" зацікавлення та увагу Америки, що вона "не стілася", як комуністи всупереч своїм договорам та "дипломатичним" обіцянкам і пропагандним деклараціям про об'єднання, відпруження" захопили індоктринаційним порядком "теорію доміно", яка цілком певно на Індокитаї не закінчиться. Проблемою є тільки, коли і де впаде чергове "доміно": на Близькому Сході, в Південній Америці чи в Європі.

Коли ж мова про стан "Унії" — України і українських поселень у вільному світі, зокрема в ЗСА і Канаді, що є предметом першої уваги видань УНСОЮЗУ, то звітний час належав до найбільш трагічних в Україні і також не до найвітніших серед українських поселень. Проте, як в Україні, так і на поселеннях були також виразні позначки мобілізації нових сил і застосування нових методів в обороні нації.

Події і розвиток в Україні проходили в звітному часі виразно під знаком Морозового, "Бумерангу". Посилений репресії, терор і переслідування з боку ворога-окупанта повертались в нього бумерангом нових сміливих виступів оборонців людських прав з одного боку, а чи не найбільшим в історії подібних подій відомою у світі з другого боку. Валентин Мороз своєю такої справді героїчною постановою, підтвердженою майже літніми голодомовним страйком у в'язниці, здобув світовий розголос та став символом змагань України за свої людські і національні права. Мороз не був одиноким. Такі імена, як Леонід Плющ, Ніна Строката, Караванський, Шухевич та багато інших повторилися в парламентах великих і малих країн, були предметом уваги науковців та інших міжнародних з'їздів, офіційних урядових інтер'єлів тощо. Українці Америки і Канади, в тому в поважній мірі УНСОЮЗУ, зокрема українська студентська молодь цих двох країн відіграли в цьому поважну роль.

Не можна б назвати задовільним і стану в нашій громаді. Правда, були і світлі моменти, як згадана вже акція в обороні людських прав в Україні, поширювана відзначення Дня Української Незалежності 22-го січня, ряд з'їздів і конференцій, але все це навіть в малій мірі не вичерпувало наших однакових потреб, як і наших можливостей. Врак планування на довшу мету, імпровізація і принагідність, легкомудрі вирішення справ більше є думкою про рекламу, як для справжнього добра громади і справи тут і там виразно позначували наші суспільно-громадські та інші прояви нашого життя. Прикладом цього могла б послужити наша підготовка до відзначення 200-річчя Американської Незалежності, тієї величезної і унікальної нагоди, "встати і бути поразкованими", не кажучи вже про майже повне і суцільне нехтування 100-річчя українського поселення в Америці.

Це тільки дуже загальна і радше поверховна характеристика того, що і як обставин, серед яких працювали і діяли наші публікації, і це тло та обставини в них у відповідній мірі віддзеркалені.

Мавши на увазі та здаючи собі повні справу з усіх тих викликів та зв'язаних з ними нагод і загроз, ми з більшим чи меншим успіхом пробували і старалися постійно про них інформувати, їх коментувати, звертати на них увагу, як в нашому українському щоденнику, так і в англосовітському тижневику. Наша крусада — хрестоносний похід в обороні Мороза та інших українських жертв окупаційного режиму в Україні належить до найбільших в історії публікацій УНСОЮЗУ. Ситуація в Україні та в нашій українській громаді і їх потреби з одного боку, а наші обмежені можливості з другого були в основі того, що "Свобода" і "Український Тижневик" віддають сьогодні місце на своїх сторінках майже виключно українським вістям і українським справам, бо — сказавши фразою одного з українських дисидентів — хто ж, як не ми будемо чинити! Згадаю, що це, як і відновлена та поширена рубрика "Голосів читачів", зустрілися із загальним одобренням читачівської громади.

Згадаю про це тільки для характеристики, бо найповнішим, найточнішим і найвизначнішим звіт про наш щоденник, тижневик і дитячий місячник є вони самі, надруковані в звітному часі їхні числа. Коли ж мова про наш англосовітський "Український Тижневик" і дитячий місячник "Веселка", про них коротко звітують їхні редактори, Зенон Снялик і проф. Володимир Барагура, їм віддаю слово:

REPORT
SUBMITTED BY ZENON SNYLYK

The mood over the past twelve months, in terms of developments on the Ukrainian scene on both sides of the Iron Curtain as well as the effects of our immediate environment, oscillated between depressing frustration and hopeful anticipation. Apart from increasingly disappointing news from Ukraine on the unabated persecution of Ukrainian intellectuals, we could not but feel the effects of the political and economic crises that pervaded every level of human interaction in the U.S. and, to a lesser degree, in Canada.

Here, on the one hand, we saw Valentyn Moroz persisting with his hunger strike through the summer months and then threatening to commit suicide if at least some of his demands are not met — an ominous development that held our entire community in the free world in the grips of anger and frustration. On the other hand, we were experiencing the terminal stages of the Watergate affair, accompanied, as they were, by continued inflation, spiraling prices, economic slowdowns and the resultant unemployment. Certainly, the conditions were hardly propitious for the observance of our Association's 80th anniversary year which we had started on a great note with the relocation of the UNA Home Office to the new building in Jersey City and its dedication to our pioneer-founders. We would be less than frank if we did not admit that we were disappointed at not being able to join our Home Office in the new quarters in the course of the past summer, as had been originally planned, inasmuch as all of our innovative plans were contingent upon the change-over to the modern methods of printing. This temporary set-back, which has its roots in the adverse economic situation, has been replaced again by hopeful anticipation as we see our leadership moving with determination to find solutions to the problems.

ЗВІТ РЕД. ВОЛОДИМИРА БАРАГУРИ

У моменті річного засідання Головного Уряду УНС з'явиться 250-те число „Веселки“.

Найважливішою подією в житті „Веселки“ у звітному часі був 20-літній ювілей існування журналу у вересні 1974 р. (перше число вийшло з датою 15-го вересня 1954 р.)

З нагоди ювілею вереснем ч. „Веселки“ в 1974 р. було присвячено відзначенню цієї події. Вміщено інформаційну статтю про її генезу, розвій, сучасний стан і вигляд на майбутнє з фотографіями її основників, редакторів, адміністраторів, технічно-друкарського сектора, і постійних співробітників — авторів, ілюстраторів і композиторів. Поруч статті вміщено кілька привабливих віршів, таблицю деяких обсягів річників журналу, факсиміле човної сторінки першого числа журналу.

З нагоди 20-ліття існування „Веселки“ з'явилися згадки, голоси читачів і статті у „Свободі“, „Нашому Житті“, „Новому Шляху“, австралійській „Вільній Думці“, журналові „Самопоміч“, „Наш Світ“, „Радостанція“, „Голос Америки“ передали вістку про „Веселку“ в Україну в дні 26, 27 вересня і 5-го жовтня 1974 р. У ювілейному році „Веселка“ отримала 3-тю нагороду на мистецькій виставці в Леканто, на Флориді.

„Веселка“ продовжує свою працю за тими самими виховними, дидактичними, літературно-мистецькими принципами, які лягли в її основу від початку її існування з надією виховувати молоду покоління за допомогою друкованого мистецького слова на свідомих членів української спільноти поза межами материка.

Редакція „Веселки“ збільшила кількість веселих ілюстрацій історій, бо вони найбільше привабливають увагу малого читача. Практикується також передрук важливіших, цікавіших і вартісних матеріалів з ранішніх річників „Веселки“ тепер уже вичерпаних, бо ці ранішні матеріали є свідками для нових річників читачів. Ця практика дозволяє також заощадити чимраз зростаючі кошти видання, використовуючи готові ілюстрації й кліше.

Напередодні кожного нового числа „Веселки“ появляється в „Свободі“ його огляд, який дає батькам, учителям і виховникам ключ до розкриття внутрішньої побудови числа і методики використання вміщених матеріалів у виховно-навчальному процесі.

Після виходу з редакційної колегії журналу ред. В. Гошеского, „Веселку“ редагує Володимир Баратура й Роман Завадович, мову редакції веде Вячеслав Давиденко. Мистецьким консультантом є Петро Холодний, музичними Осип Залеський і Роман Лаврович.

Штаб постійних співробітників не знає істотних змін, з винятком нормальної флюктуації. На місце вибулих прибувають нові поповнення.

Недалеке перенесення друкарні до нових приміщень і перехід на нову техніку друку (компютер і офсет) відкривають перед журналом можливості технічного покращення.

Журнал має дві основні турботи: перша — це знайти молоду надію змін редакторів і співробітників, щоб забезпечити довговічність журналу, друга — це проблема скоплення виховним впливом журналу якнайширших кіл української дітвори, питання, як заохотити молодих читачів стати його споживачами. З проблемою якнайчисельнішої циркуляції журналу є пов'язана його фінансова база, бо проблема читача тісно пов'язана з проблемою передплатника. Великою перешкодою позитивно розв'язати обидва ці питання — співробітників і читачів-передплатників є недостатнє знання української мови молодим і середнім поколіннями.

Хоч листи дітей-читачів, дитячі літературні спроби, друковані на сторінках „Веселки“, показують, що зацікавлення журналом велике, всеж таки воно не таке, як повинно б бути для існування і нормального росту й розвитку видання. Для успішного виконання своєї основної місії — національного виховання молодого покоління „Веселка“ потребує не лише достатньої кількості передплатників-читачів, але й свідції широкого зацікавлення — батьківського дому, громадського чинника, молодіжних організацій, шкіл. Деякі зацікавлені вихованням молодого покоління громадянські кола дають підтримку журналові морально й матеріально, але ця підтримка повинна мати всегромадський характер, щоб створити сприятливу атмосферу й прихильний клімат для розвитку і росту „Веселки“.

Володимир Баратура, редактор „Веселки“

АЛЬМАНАХ, КНИЖКОВІ ВИДАННЯ

До наших періодичних публікацій належать також наші щорічні календарі-альманахи. У звітному часі календар УНС вже знову був надрукований в повному 20-тижневому тиражі „Свободи“ та висланий на всі адреси наших передплатників в ЗСА і Канаді. Змістом він в повній мірі віддзеркалює період часу, до якого відноситься: 60-ті роки в УСС, рух опору в Україні та ряд інших актуальних і „календарних“ матеріалів, що зазнали зустрічі з одобренням читачів. Не зважаючи на те, що календар з'явився друком з поважним запізненням, дотеперішній відгомін на нього щонайменше дорівнює подібному відгомону з пересильною заплати за нього в минулих роках.

Не без жалю треба в цьому звіті ствердити, що в звітному часі ми не видали ані одної книжки з тієї простої причини, що видавництво УНС вже майже рік є у „перехідному стані“, себто у підготовці до остаточного переходу до нових приміщень та змін у друкарській системі.

З уваги на цей „переходний час“ ми заборилися також в остаточному домоложенні та наладці справ публікації гаслової Англомовної Енциклопедії Українознавства, на що маємо вже принципову згоду попереднього Головного Уряду і останньої 28-ї Конвенції.

БЕЗ ЗМІН У РЕДАКЦІЇ

Редакція щоденника, тижневика і місячника працювали в звітному часі без змін в редакційному складі, після тих величезних і основних змін, які зайшли в попередніх двох роках. Як відомо, в тому часі відійшли на еміграцію після 20 років праці у „Свободі“ такі наші редактори-ветерани, як ред. Богдан Кравців, ред. Іван Кедрич-Рудницький, д-р Лука Лудів і ред. Вячеслав Давиденко, а на їхню пачку відійшов ред. Леонід Полтава. Із тієї редакційної „старої війни“ залишилися тоді ще тільки цей звітдавець, а на працю в редакції були заангажовані чотири роки тому ред. Любов Колесенко, два роки тому ред. Михайло Сосновський, який є заступником головного редактора, ред. Василь Тершковець і ред. Володимир Левенець, а минулого року на мовного редактора і коректора заангажовано ред. Людмилу Волянську.

Нашими постійними чи привабливими редакційними співробітниками та дорадниками є наші згадані вже редактори-емігранти.

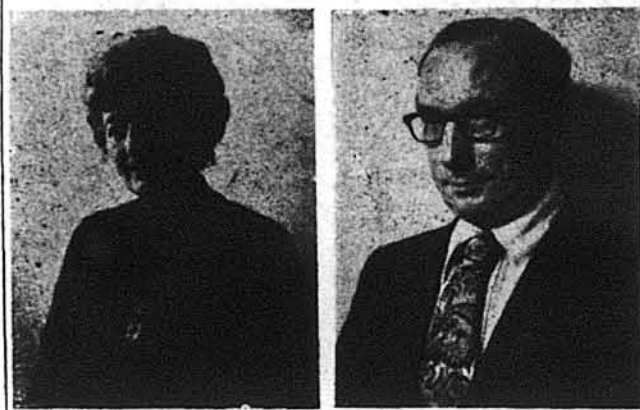
До нашої редакційної команди ми вже від двох десяти років зараховуємо нашого фелетоніста ред. Івана Керницького-Ікери та тепер головного секретаря УНС-ою Володимира Сохана, який згідно з правильним і статутним Спілки Українських Журналістів Америки має повне право називати себе редактором.

До наших дуже допоміжних редакційних співробітників можна і треба зарахувати працівників адміністрації і друкарні в-ва УНС-ою.

Єдиним поповненням редакційної команди в звітному часі було заангажування пані Тамари Кардашинець на редакційну секретарку, що належно вже спостережливі численні наші читачі, як і дехто з учасників цих нарад, „нагло і несподівано“ одержавши з редакції відповідь на їх листи чи запити.

Не було ж змін в редакції „Українського Тижневика“ і „Веселки“, але поповнилися деякими вартісними і кваліфікованими силами ради наших кореспондентів і дописувачів.

АДМІНІСТРАЦІЯ, ДРУКАРНЯ, ЕКСПЕДИЦІЯ

Без будь-яких змін в особистому складі працювала в звітному часі під компетентним провідом пані Люби Лапичак адміністрація видавництва. Не зважаючи на деякі ускладнення в праці тим, що Головна Канцелярія УНС вже в нових приміщеннях, до яких уже також перенесено нашу книгарню, ці труднощі і ускладнення вирівнювало додатковою працею.

Натомість постійні проблеми з персоналом має наша друкарня, що в звітному часі продовжувала свою працю під випробуванням провідом Анатолія Домарського. Навіть для нормального виконання нормальної друкарської праці нам бракує сьогодні двох складачів і одного верстальника на місце того, що відійшов. Проте, не легко сьогодні дістати кваліфікованого працівника, отже і тут приходиться „латати“ прогалини додатковою працею затручених та відмовлятися від багатьох робіт, які могли б бути прибутковими.

Свій відхід на передчасну еміграцію з уваги на стан його здоров'я зголосив уже друкар Теодор Гіль, один з найстаріших часом праці працівників в системі УНС-ою. Експедиція працювала без змін під провідом Ореста Піти.

Зайво було б з'ясовувати в цьому звіті багато проблем і труднощів цілої адміністраційно-технічної апаратури нашого видавництва, бо більшість з них, за винятком персонального складу, зв'язані з існуючою „переходністю“, себто переходом до нових приміщень та на нову систему. Проте, й перехід деякі проблеми розв'яже, а деякі створить. Головне, що наразі закінчиться провізоричність і можна буде думати й планувати на довшу мету і ці плани наші не цілком стабільні — як кажуть — з незалежних від нас причин на поступово здійснювати.

НАШІ ПРОБЛЕМИ

Усі ці проблеми, що виникли в в-ні УНС-ою у зв'язку з наглими і радикальними змінами редакційного складу та у зв'язку з технічно „переходністю“ збільшуються давніми і новими проблемами нашої організації і нашої громади, як і загальною ситуацією в Америці і світі.

Коли мова про нашу установу і нашу громаду, вони ростуть і розвиваються, вони змінюються природними змінами в суспільстві — доростом, новими зацікавленнями і новими активностями та збільшуваною зрічливістю. Внаслідок з чим найбільше збільшується і рівночасно ускладнюється їх задоволення пресо-інформаційна обслуга, як і відповідним достосуванням та продовженням тієї провідної ролі, яку в УНС-ою та в громаді завжди грали союзові публікації. Ситуація це більше ускладнюється тим, що подібні труднощі та комплікації, зокрема персонально, технічного і, в першу чергу, фінансового порядку мають усі інші наші видавництва в цій країні і в Канаді. Коротко: потреби і вимоги стрімково ростуть, а можливості і спроможності зменшуються. Сьогодні в цьому відношенні ми не тільки можемо, але мусимо і повинні думати і говорити про кризу і з цими її двома головними елементами: загрозі і нагоді.

Від кожного з нас і від усієї громади, і зокрема від цього найбільш компетентного зібрання Головного Уряду УНС-ою залежатиме у великій мірі, як ми з цієї кризи вийдемо та котрий її елемент — загроза чи нагода — переможе.

ПЛАН НА ПОТРЕБУ І НА ВИКОРИСТАННЯ НАГОДИ

Мавши всі ці проблеми на увазі, цей звітдавець запропонував у своєму звіті на минулорічний 28-й Конвенції УНС-ою конкретний план, який не мав жадного заперечення, отже був одностайно одобрений. Поступове здійснення того плану може бути рішальним, щоб у теперішній кризі ми не тільки не піддалися загрозі, але навпаки, використали нагоду. Отже повторюючи цей впроваднений Конвенцією план це на цьому великому форумі нашого союзового Співдружства, в компетенції якого є всі необхідні рішення для здійснення цього плану. Отже:

Починаючи з новим роком, друкувати український щоденник кожного дня на ВІСІМ сторінок. Таку рекомендацію виніс уже раніше Головний Уряд.

2. Англомовний „Український Тижневик“ друкувати окремо від „Свободи“ у малому „таблїд“ форматі на 16 сторінок, що відповідало б восьми сторінкам більшого формату щоденника. Тижневик друкувати в половині тижня з датою неділі.

3. В потребі практикувати двомовність. Значить, якщо є нагла вістка чи проголошення, що їх повинні б знати наші англомовні члени і читачі перед появою англомовного тижневика, друкувати її в англійській мові в українському щоденнику, і навпаки. З цією думкою ми поступово плануємо влаштувати і склад редакції. Вже сьогодні наша редакція в більшості двомовна і в потребі один чи другий редактор англомовного тижневика може включитися в працю при редагуванні українського щоденника, як і один чи другий редактор щоденника міг би включитися в працю при редагуванні тижневика. Тим не менше в цьому відношенні треба ще багато дечого зробити, зокрема треба ввічливо допомогти молодим редакційним співробітникам ввічливо „панувати“ обидві мови також у письмі.

4. Свого часу нас — так сказати б — закричали в справі двомовної „Веселки“. Сьогодні вже і в наших українських школах існують окремі класи для англомовних дітей, до яких ми в більшості втратили доступ. Сьогодні потреба двомовного дитячого журналу — у спільному чи окремому виданні — цілком наявна.

5. Це у відповідній мірі відноситься і до чергової нашої періодичної публікації, щорічних календарів-альманахів. Ми вже ввели те, що для інформації наших англомовних читачів подаємо коротке англійське резюме важливіших матеріалів. У майбутньому плануємо включати в ці альманахи і оригінальні англомовні матеріали. Тут немає нічого нового, бо це вже робили наші мудрі і далекозорі попередники, як про це свідчить започатковане в 1933-му році видання англомовного „Українського Тижневика“ та включення в Ювілейні Книжки УНС-ою з 1934 і 1944 років оригінальних англомовних матеріалів.

6. Використати вповні нові друкарські устаткування також для книжкових публікацій.

7. У збільшенні обсягу щоденнику і тижневику віддавати окремі місця матеріалам наші культурні, наукові, професійні, економічні, молодіжні та всі інші справи, які становлять частину нашого життя, ангажуючи до цього кваліфікованих співробітників. В усіх публікаціях окрему і найбільшу увагу віддавати справам нашого молодого покоління.

8. Перевести в життя винесену вже Головним Урядом ухвалу, щоб періодичні публікації УНС-ою були українськими американсько-канадськими публікаціями і так зареєстровані.

До цього додамо, згідно пригадуваної вже багатьма разів Головним Урядом та Конвенціями УНС-ою головну передумову для здійснення цих планів: Інвестувати необхідні фонди в людей і машини.

Головний редактор Антін Драган в доповненні до свого друкованого звіту подає наступне:

У нас є дуже важливі, щоб ми не втратили з очей, хто ми є і яка наша ціль, бо тоді це нам допоможе в наших нарадах та в наших рішеннях. Причиною і ціллю заснування нашої організації був „фратерніалізм“ — це було братерство, старання один-одному допомогти. Від тих початків ми розрослися. Ми маємо багато членів, багато грошей і ми маємо повно нових зайнят. Тому дуже часто в нас тепер на перше місце виступає думка, чи радше закид, що ми є „бізнесовою“ установою, та що ми дбаємо про наші фінанси. Всі наші фінанси та всі наші члени є підуманим як організація і мобілізація наших людських і матеріальних ресурсів, з подумання на те, щоб ми могли до нашого головної ціль, це наше братерство ще краще плекати — виконувати. Цей „фратерніалізм“, це наше братерство включало нашу громаду тут і наші наші діти. В минулому році, у звітному часі, ми мали найліпшу нагоду переконатися, що ніщо людей так не зворушує, ніщо так не електризує та не закликає до акції, і то зокрема нашу молоді, на якій нам так залежить, як доля наших братів там. Ми вже давно не мали такого підйому та посилення нашої активності, і то особливо тих, про яких ми казали, що вони для нашого народу пропади, як власне в обороні Мороза. Це є моїм головним побажанням в додатку до мого звіту. Бо власне той „фратерніалізм“, це братерську службу нашій громаді і нашим братам там найбільше заступає та у великій мірі репрезентує наше видавництво „Свобода“.

Заступник головного передсідника д-р Іван О. Філіс подякував звітдавець та заповів чергову точку наради, дякував звітдавець та заповів чергову точку наради.

Звіт Головної Контрольної Комісії УНС-ою

з контролю майна і діловодства, проведеної в дні 7-13 вересня 1974 р. і від 22-го до 28 березня 1975 р. за діловий 1974 рік.

Головна Контрольна Комісія, обрана на 28 Конвенції УНС в травні 1974 р. в Філадельфії, уконститувалася по Конвенції як слідує:

1. мгр Іван Геврик — голова
2. мгр Іван Винник — заступник голови
3. інж. Іван Ващук — секретар
4. д-р Іван Скальчук — секретар англомовний
5. д-р Богдан Гнатюк — член для спеціальних доручень.

Згідно з постановою статуту, Контрольна Комісія перевірила провірку майна і діловодства УНС-ою осінню 1974 і весною 1975 р., за діловий 1974 рік. І. Геврик — Рекордовий Відділ, моргеджі, видатки, співзнесені рахунки та Канада; Іван Винник — Фінансовий Відділ; Іван Ващук — „Свобода“; Іван Скальчук — Організаційний Відділ; Богдан Гнатюк — Союзівка. Під час контролю ми відбули спільні наради з Екзекутивним Комітетом та державними контролерами, та ствердили, як слідує:

Усі табелі, подані у звітах головних урядовців, тобто головного передсідника, головного секретаря, який керує Рекордовим Відділом, головного касира, головного організатора, головного редактора „Свободи“, адміністрації „Свободи“ і управителя Союзівки є правдиві і вірно віддзеркалюють стан майна УНС-ою і його членства з дием 31-го грудня 1974 року.

В додатку до всіх поданих табелі, Головна Контрольна Комісія подає як слідує:

КАСОВІ ПРИБУТКИ І ВИДАТКИ

від 1-го січня до 31-го грудня 1974 року

	Прибутки	Видатки
СІЧЕНЬ	\$ 719,704.88	641,577.92
ЛЮТИЙ	515,734.09	539,059.84
ВЕРЕСЕНЬ	539,780.05	596,454.85
КВІТЕНЬ	631,323.38	619,929.32
ТРАВЕНЬ	1,133,547.17	1,083,428.57
ЧЕРВЕНЬ	527,383.40	534,472.40
ЛИПЕНЬ	1,003,905.03	1,138,774.33
СЕРПЕНЬ	571,152.55	458,586.56
ВЕРЕСЕНЬ	613,717.47	625,578.62
ЖОВТЕНЬ	716,078.54	705,484.84
ЛИСТОПАД	560,054.53	626,883.75
ГРУДЕНЬ	651,279.17	586,694.68
РАЗОМ:	\$ 8,218,660.36	8,156,875.68

Рекордовий Відділ:

Звіт головного контролера Івана Геврика з перевірки Секретаря-Рекордового Відділу

Перевірка Рекордового Відділу проведена в березні 1975 р. виявила, що всі основні праці цього Відділу є виконуваними за устійненим планом точно й скоро.

Особливу увагу присвячується в Рекордовому Відділі уважливій перевірці аплікацій для устійнення висоти рису забезпечення апліканта під оглядом здоров'я, чи безпеки його zatrudнення, або налогів.

Висилку грамот закінчує Рекордовий Відділ не пізніше 12-го дня місяця, а місячних розметів, тобто виказів виготовлених Рекордовим Відділом і рахунків виготовлених Фінансовим Відділом не пізніше 14-го дня місяця. Віль 15-го виходять вже повідомлення про платні від 1-го чергового місяця вкладами на плянах квартирного, піврічного, чи річного. Цим самим Відділ отримує повідомлення завчасу перед датою платності цих вкладок.

В часі щорічної перевірки я ствердив, що Рекордовий Відділ теж виконує інші праці, як: зміни імен, прізвищ, спадкоємців і віку на грамотах, видачі аплікації на допомогу, дуплікати грамот, грошові звороти, як і висилку посмертних листів.

Всі ці обов'язки, як теж друк виказів і повідомлень про платність вкладок на машинах IBM, виконує Рекордовий Відділ старанно, викажуючи постійні старання якнайкраще співпрацювати зі секретарями Відділів та давати якнайбільше солідну забезпечену службу членам.

Річні статистики для оцінки грамот виготовлено „скоріше, як в попередніх роках“.

Для допомоги в праці в Рекордовому Відділі закуплено нові машини; як 403, яка виготовляє викази членів і повідомлення про платність вкладок. Машина 26 пошуку картотеки IBM, з яких друкується викази повідомлень і ведуться всі статистики.

Кореспонденцію веде головний секретар, як керівник Рекордового Відділу, з секретарями Відділів, організаторами та членами. Прочитавши копії листів В. Сохана, стверджує, що листування є дуже дбайливе та повне інформації, виважене і порад, що значно допомагає секретарям та організаторам в їхній праці. Листи з відповідями на листування з терену відходять завчасно з Рекордового Відділу не пізніше, як три дні після одержання листів. В своїх листах В. Сохан докладає багато старань, щоб допомогти присланим новим членам та в посиленні членської кампанії. Вся кореспонденція є упорядкована і вдержується в належному порядку.

Документи-аплікації і т. п. є упорядковані і складені в якнайкращому порядку завдяки просторові в новому будинку.

Протоколи засідань Екзекутивних виготовлені і перекладені на англійську мову до останнього засідання виключно. Всі вони підписані секретарем і передсідником. Поро-блено переклади на англійську мову бракуючих протоколів за роки 1972, 1973 і 1974, а залишився 1971 рік, над яким тепер має працювати.

Конвенційний протокол був опублікований в газеті „без жадних скорочень“ і почато його друкувати для видання книжкою.

Зміни статуту чи радше повний новий статут, готовий до друку і чекає на затвердження змін ще трьома стейтами.

Виготовлено три нові пляни забезпечення. Вже готові до випуску друку грамот, які чекають на остаточне затвердження забезпеченими властями.

Стверджує теж, що В. Сохан займається публікацією знімок нових членів Департаменту Молоді і виготовляє вістки для „Свободи“ про висліді членської кампанії.

Підсумовуючи мої спостереження з перевірки Рекордового Відділу, хочу ствердити, що цей Відділ веде своє діловодство дбайливо, факхово та воно відрізняє упорядковане завдяки відданій праці його службовиків на чолі з керівником Відділу головним секретарем В. Соханом.

На підставі точної статистики Рекордового Відділу я зладив подані вище таблиці про рух членства за 1974 р. та його стан з кінцем 31 грудня 1974 р.

(Продовження буде)

You may never live it down, but you can sure live it up.

Sometimes people who don't buy U.S. Savings Bonds say funny things to people who do. "No will power?" "Scared of the future?" "You call that interest?" "You know what Louie said about them?" So who's Louie and who cares? Fact is that U.S. Savings Bonds now offer you 6% interest when held to 5-year maturity. And nothing is safer. You can even save for them automatically through your Payroll Savings Plan at work. What could be easier? You're the one who'll live it up. Because you've got it.

Series E Bonds pay 6% interest when held to maturity of 5 years (4 1/2% the first year). Interest is not subject to state or local income taxes, and federal tax may be deferred until redemption.

Take stock in America. Join the Payroll Savings Plan.

Paid by Ukrainian National Association, Inc. and "Svoboda" Ukrainian Daily

НОВИЙ АЛЬБОМ (дві платівки) РОМАН РУДНИЦЬКИЙ ГРАБ ЛІСТА

(Видання „Муза“, Варшава)
12 трансцендентальних етюдів, 4 концертні етюди.
Ціна альбому (2 платівки) \$12.75 з пересилкою.

Замовляти:
OCEAN COUNTY SCHOOL OF MUSIC
1030 Lakehurst Rd., Toms River, N.J. 08753

Фундація

Українського Вільного Університету

повідомляє Українське Громадянство, що всі пожертви на Український Вільний Університет можна потручувати від загального приходу і вони є звільнені від оподаткування.

УКРАЇНСКА ВІЛЬНА ВИСОКА ШКОЛА

жде тепер на вашу допомогу.

Жертви просимо висилати на адресу:

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION

240 Hope Avenue

Passaic, New Jersey 07055

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ м. НЬО-Йорку ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

ВІДЗНАЧАЄ

в неділю, 25-го січня 1976 р., год. 4-та по пол.
в залі Julia Richman High School
67th Street, between First and Second Avenue, New York City

СВЯТО САМОСТІЙНОСТІ І СОБОРНOSTІ

ПРОГРАМА:

Відкриття — адв. Р. ГУТЛЕРВІЧ, відчитання прокламації Українського Дня губернатора штату Нью-Йорк Гю Кері і посади м. Нью-Йорку А. Віма — адв. Ю. ВОЛИНЕЦЬ, Святочна промова — мгр А. ЛОЗИНСЬКИЙ.

МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА:

МАРТА КОКОЛЬСЬКА-МУСІЧУК — сопрано, солістка Нью-Йорк Сінті Опери; аккомпанімент — д-р І. СОНЕВІЦЬКИЙ, Хор „ЖАНЕФОНКІ" під диригентурою Л. СТРУГАЦЬКОГО; Танцювальний ансамбль „ВЕРХОВИНИ" під кер. О. ГЕНЗИ при Осередку СУМА в Нью-Йорку; ОЛЯ ШЕВЧУК, рецитация — Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької.

Того ж дня в усіх українських церквах Нью-Йорку будуть відправлені
УРОЧИСТІ СЛУЖБИ БОЖІ
в наміренні Українського Народу
В церкві СВ. ЮРА, о год. 12-й в полудне

До участі у Богослуженнях запрошуємо українські молоді та комбатантські організації з прапорами і все українське громадянство.

Квитки вступу в передпродажі: АРКА, ЕКО.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ ВІДДІЛ в ДЖЕРЗІ СІТІ

запрошує ВШ. Громадянство на

СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ в Роковини Січневих Актів 1918-1919 років

яке відбудеться

в неділю, 25-го січня 1976 р., о год. 4 по пол.
у великій залі УНДому в Джерзі Сіті

В ПРОГРАМІ ВЕРУТЬ УЧАСТЬ:

ред. ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ — Святочне Слово; Квартет „КАЛИНА" з Ірвінгтону; НАДІЯ КИЗИМА, БОЖЕНА ОЛЬШАНІСЬКА, СЛАВА ЧІХ ЛЮБА БАТКА, музич. супровід — д-р ВОРИС ВАЛЯЖА; Хор 71-го ВІДДІЛУ СУА диригент інж. Д. ОЛІНІК; ЛІДА ГАВРИЛЮК — сольові; ТАНЦОВАЛЬНИЙ ГРУПКО при УНДомі в Джерзі Сіті — під кер. О. ГЕНЗИ.

Цього ж дня в місцевій Українській Католицькій Церкві, о год. 10-й ранку —
СЛУЖБА БОЖА в НАМІРЕННІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Увага!

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ ВІДДІЛ ПАССЕЙК-БЕРГЕН

влаштовує

СВЯТО САМОСТІЙНОСТІ І СОБОРНOSTІ

в неділю, 25-го січня 1976 р., год. 7-ма веч.
в Українській Централі

240 Hope Avenue, Passaic, N.J.

В програмі: АСКОЛЬД ЛОЗИНСЬКИЙ, ОЛЬГА ШКАФАРОВСЬКА, НЕСТОР ТИТЛА — бандурист, ЧЛЕНИ СУМА І ПЛАСТУ.

Вступ — 2.00 дол. — пенсіонери 1.00 дол.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

ДИПЛОМАТИЧНА ПРОГРА...

(Закінчення зі стор. 2-ої).

ляти японців, ба, навіть, по-грозувати, щоб вони не робили великих уступок Китаю та не підписували жадних договорів про мир, бо це буде впливати негативно на совєтсько-японські взаємини...

Совєтські чинники обурені, що в проєкті мирного договору з Китаєм є клявузуля про опозицію обох країн до

спроб третьої сторони збудувати в Азії свою гегемонію. Тут вилазить шило з мішка, бо таке якраз положення хоче мати Совєтський Союз. Це він вже кілька літ намагався просунути свій проєкт створення азійського пакту нейтральності, але тепер, згідно з т. зв. Гельсінкським пактом, Японія та Китай є проти таких пактів.

В день, коли Громико залишав Токіо, доставши виразне „ні" на всі свої пропозиції для Японії про „мирний договір", прем'єр Такео Мікі проголосив, що японський уряд готовий підписати договір з Китаєм та що Японія приймає клявузулю про „гегемонію", — це є твердий доказ кардинальної зміни у ставленні Японії до Совєтів та Китаю, адже японці добре пам'ятають, як в 1945 р. Совєти розірвали пакт неагресії з ними та як оголосили 6-денну „війну"...

Під час розмов між японськими дипломатами та послом Громиком виникла критика ставлення президента Форда до проблемів країн обширу Тихого океану. Громико критикував заяву Президента, складену в грудні м. р. на Гавайях, яка побудована на воєнній доктрині сил та є прихильна до Китаю. Мікі у відповідь на це заявив, що „детент між Америкою та СССР є також побудований на силі, а не на слабості обох держав", а далі підкреслив, що Тихоокеанська доктрина, яка закликає до прийнятних взаємин серед держав без різниці їх політичного устрою, є укріплення та поширення промови виглошеної на острові Гавам президентом Річардом Ніксоном, яка закликала американських союзників в Азії робити більше для своєї самооборони проти агресії...

Треба підкреслити, що в той час, як в Японії відчували дуже сильні сантименти супроти Китаю та поліпшення зв'язків з ним, в бизнесових колах існує тверде переконання про потребу посилення з ним торговельних взаємин. На політичному відтинку в Японії є вияв впливу також лівих ід, але не комуністичних. Ці останні взагалі не мають в Японії постійного твердого ґрунту. Що до просовєтських симпатій, то таких взагалі немає. Існує сильний спротив втягненню японського капіталу в сумнівні „вигоди" з різних проєктів розвитку промислових та транспортних будов у Сибірі, зокрема на Амурщині та Якутії.

Совєти шукають в Японії також технології, так само, як вони шукають її в ЗСА та в Західній Європі.

Ці зокрема переговори та взагалі всі заходи Москви в Японії показують слабкість СССР в Азії, знаки турбот у зв'язку з активністю Китаю у всьому світі. Ця турбота виявляється також в подіях в Африці. Тут було б на часі подумати про стан совєтської воєної доктрини-експансії, політики втручання Москви в політичні положення у всіх країнах світу. Ця проблема складна і вимагає глибокої застанови.

Українська проблема в руках сучасної молоді

Об'єднання Українців Вашингтону цим разом запросило столичну громаду на особливого роду зустріч, влаштувавши в неділю 16-го листопада 1975 р. в Домі св. Софії дискусійний панель на тему „Українська Проблема в руках Української молоді". Цю молодь в панелі репрезентували студенти Юрій Добчанський і Андрій Міхняк, члени Комітету Оборони Мороза, бо праця цього Комітету була в осередку програми. Третім членом панелі був молодий адвокат з Канади Андрій Семютюк, який з рамени Бюра Прав Людини СКВУ, є кореспондентом нашої преси при Об'єднаних Націях.

Програму вечора відкрив голова Об'єднання інж. І. Сось, передавши даліший провід модераторові Петрові Матулі. Студ. Юрій Добчанський говорив про ідею та історію Комітету Оборони Мороза, а після нього, студ. Андрій Міхняк, голова Комітету, представив дві теми: методи праці та нові завдання і плани Комітету. (На цю останню тему мала говорити студ. Романа Маслянка, яка захворіла і не могла прийти).

„З рідного села в широкий світ"

Так називається книжка-спогоди Василя Пласконоса, з міста св. Катерини в Онтаріо, де живе тепер понад 13,000 нашого брата українця.

Кожному, що переїжджає повз те місто дорогою Королеви Єлизавети, кидається ввічі українська орнаментальна церква, з п'ятьма банями, обмережаними хрестами — поруч з велелюдною дорогою.

Там живе й автор цієї, жовто-блакитної по обкладинці і за змістом, книжки, колишній вояк Української Визвольної Армії часів Симона Петлюри, Василь Пласконіс, зі своєю однодумною, сердечною господинею — Софією.

Відсвяткували вони вже Золоте Весілля свого тяжко-роботячого, але щасливого подружжя. Сини Омелян і Володимир, що вивчилися під батьківськими крилами, відлетіли вже з рідного гнізда, поженилися, щоб тато й мама не залишилися (не дай Боже!) на старість без українських внуків. Такі проворні, що вже й правнука породили, напочин, Пласконісовому родові, щоб тишилася дід і баба.

А дід, воєнничий, патріотичний, з козацького роду, — що розпочав свій життєвий шлях у рідному Дичкові, на Тернопільщині, не хотів залишитися в боргу перед своїми нащадками. Приєднався й написав книжку, на пам'ятку своїм рідним нащадкам. Написав і видав, за свій тяжко запровачений гріш, бо не маємо тут українських державних видавництв. Ті видавництва з тимчасом там, „на нашій не своїй землі". Паплюжать, під москоським караулом, за український гріш, наших патріотів, нашу історію.

„Підміхалися скептичні сусіди." І що там той старий, носатий Василь пише?!

СКРОМНИЙ КУРІНЬ СТАРШИХ ПЛАСТУНІВ

„Чорноморці"

— влаштовує —

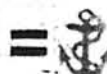
ЗАБАВУ

в суботу, 24-го січня 1976 р.
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
140 Друга Авеню, НЬО-Йорк, Н. Й.

Початок — год. 8-ма веч.

Грас оркестра ЄВШАН

Вступ: 4.00 дол.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 20-го січня 1976 р. на 71-му році життя, по короткій і тяжкій недугі, упокоївся в Бозі, наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

БЛ. П. ОСНІ ГЕМБАРА

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 23-го січня 1976 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яремів в Нью-Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 24-го січня 1976 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра. Буде похований на цвинтарі Кальварія.

Покійний осиротів:

дружину — ЄВГЕНІЮ
сина — ІВАНА з дружиною ДЖЕНІ та
синами: ПОСИФ, ПАВЛО І АНТІН
сина — ВОЛОДИМИРА
дочку — АННУ САФІАН з чоловіком
ВОЛОДИМИРОМ та дочками: РЕНА
І РОНА
пасербиця — ФРАНА з родинною
пасерою — СТЕПАН з родинною
Ближчу та дальшу Родину на Україні
та в Польщі

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в п'ятницю, 16-го січня 1976 року у Судовій Вишній відлишов у Вічність на 93-му році життя наш Найдорожчий

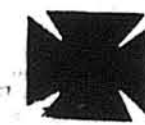
БАТЬКО, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСЬ І ВУНКО

БЛ. П.

ВОЛОДИМИР СВІТЛИК

Горем прибиті:

донька СТЕФАНІЯ з чоловіком ІВАНОМ та
дівчатами ЯДВИГОЮ, ІВАНОМ І АНДРІЄМ
та котирьом правнуками в Польщі
син ОРЕСТ з дружиною КАЗИМІРОЮ та
дочкою ХРИСТИНОЮ з чоловіком І
внуком АНДРІЄМ в Україні
донька ЄВГЕНІЯ з чоловіком
ВОЛОДИМИРОМ КОСТЮКОМ
внуком ВОЛОДИМИРОМ ІГОР КОСТЮК
з дружиною ЛІДОЮ та дітьми
АДРІАНОМ І ТЕТЯНОЮ
внуком РОМА з чоловіком ТАРАСОМ
шотом та дітьми ГРИГОРІЄМ
І МИКОЛОЮ в Рочестері
Ближча й дальша Родина в ЗСА й Україні

Ділимося сумною вісткою з України, що 19-го грудня 1975 р. заснув на віки у 77-му році життя у Брюховичах коло Львова, наш ПРИЯТЕЛЬ І СУСІД

БЛ. П.

РОМАН ДУДИК

нар. в Сасові, повіт Золочів.

Вояк УГА, учитель, директор і інспектор українських шкіл в Юськовичах, Олеську, Брюховичах і Львові.

Родині Покійного вислало наше
сердечне співчуття.

Родина ГНІДЬ

В ПЕРШУ ВОЛЧОКУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

БЛ. П.

ЯРОСЛАВИ З РОЗЛУЦЬКИХ ЦЕГЕЛЬСЬКОЇ

будуть відправлені

ЗАУПОКІНІ БОГОСЛУЖБИ

в четвер, 29-го січня 1976 року

в церквах:

СВ. ИОСАФАТА в БЕТЛЕГЕМ, Па., СВ. ИОСАФАТА, ПАРМА, Огайо
і СВ. ИОСАФАТА у ВОРРЕН, Міш.

Складаємо 20.00 доларів на „Церкву в Петребі".
ЮРІЙ ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ з РОДИНОЮ

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ ФІЛІДЕЛЬФІ

— відзначає —

в неділю, 25-го січня 1976 року, година 4-та по пол.

в залі ФІЛІДЕЛЬФІА ГАЙ СКУЛ ФОР ГІРЛІЗ при Брод і Олней вул.

51-мі РОКОВИНИ ПРОГОЛОШЕННЯ САМОСТІЙНОСТІ І СОБОРНOSTІ УКРАЇНИ

Субота, 24 січня 1976 р., год. 8 веч.

Українська Централь

240 Hope Avenue, Passaic, N.J.

ПЛАСТОВА СТАНІЦЯ та БРУЗОК ПЛАСТПРИЯТУ
в ПАССЕЙКУ, Н. Дж. — запрошують на

ЗИМОВУ ЗАБАВУ

Грас оркестра Б. Гіриака

Сніває — ІГОР РАКОВСЬКИЙ

Смачний буфет Пластпrijaty.

Стрій вечірній

- Свято попередить церемонія прокламації Українського Дня мейором міста Франком Різом, яка відбудеться в Сіті Гол.
- В цю саму неділю УРОЧИСТІ СЛУЖБИ БОЖІ в наміренні Українського Народу будуть відправлені, о год. 10-й рано в українському католицькому мітрополітичній соборі та в українській православної мітрополітичній катедрі.
- В програмі беруть участь: проф. д-р Л. ДОВРЯНСЬКИЙ, проф. д-р М. ЧИРОВСЬКИЙ, РЕНАТА БАВАК, ВІРА ЛЕВОЛАНЮК, НАТАЛІКА КОВАЛИШИН І І. МІРЧУК. ім. В. СИМОНЕНКА під кер. П. ГУРСЬКОГО, ПАВЛІНА ВІНЦЬКА, Хор „КОВЗАР", АНСАМБЛЬ ВАНДУРИСТІВ
- Програми до набуття в крамницях: „Космос", „Оріон", п. Лукасевичів і п. Мишинів.
- Вступ для уніформованої молоді — безплатний.

ОКСАНА МЕШКО...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

не Сергієнко співавторство і просив, щоб суд допитав його у цій справі".

2) У вересні 1968 року у зв'язку з подіями в ЧССР, Сергієнко в присутності студентів Сребіного, Вергатові та інших висловлював наклепи на совєтську дійсність і демократію в СРСР. Усі свідки на суді заявили, що розмова про Чехо-Словаччину відбулася на початку навчального року — але не могли пригадати котрого саме — при тому вийшло, що осінню 1968 року вони збиралися в роки на цвинтарі, а Сергієнко, після виключення з медінституту в 1967 році, перебував у Києві...

3) Сергієнко начебто був кореспондентом нелегального журналу "Український вісник" (чого йому не доказали).

4) Сергієнко критикував русифікацію України, а деякі свідки заперечували, що він "націоналіст". На питання адвоката висвітлити чому вони назвали Сергієнкова клічково "націоналіст", один свідок пояснив: "Сергієнко всюди розмовляв українською мовою і навіть конспекти писав по-українському".

5) Під час вакацій, в місті Скадовську, у приватній розмові, Сергієнко порушив питання самостійності України...

Сергієнко не визнає себе винним. Його оборонці поділяли його позицію. Адвокат Мартин, не знайшовши в обвинувальних матеріалах юридичних причин на засуд, просив суд виправдати Сергієнко.

Строк ув'язнення був максимальний — навіть більший.

25-ліття ООЧСУ та СУМА в Джерзі Сіті

Джерзі Сіті — Організації Визвольного Фронту ООЧСУ та СУМА 7-го лютого ц. р. відзначають 25-ту річницю свого існування. На спільному засіданні, що відбулося в перших днях листопада члени обох управ під проводом своїх голів, інж. Івана Кравчука від 12-го Відділу ООЧСУ та Дмитро Вох від Осередку СУМА ім. Лесі Українки рішили вибрати святковий Комітет, котрому доручено підготувати до ювілейного свята.

До Комітету увійшли Степан Кіра — голова, інж. Іван Кравчук, Дмитро Вох, Григорій Бура, Антія Шубак, маестро Іван Цюлько, Володимир Степаняк, Ірка Шеремета, Нуся Вох члени, а Зеліко Галькович як гостя-маестро. Голова святкового Комітету Степан Кіра, хоча зайнятий працею та студіями

дуже скоро постарався скласти по-містечку дуже гарні запрошення, котрі вже частинично сцену "Білий зілля" гостям. У програмі 25-го лютого, є передбачена нагородження на конкурс СУА сатиричну сцену "Білий зілля" — підготує маестро Іван Цюлько, різноманітні виступи молоді СУМА під проводом підручника Оленки Галькович, а також привітати Головного Управління ООЧСУ та СУМА, привітати посади міста, зв'язати голів відділу ООЧСУ та Осередку СУМА, відтак бенкет, а після бенкету відбудеться забава з танцями. До танців буде пригравати оркестра "Доміно". Вступ на бенкет і забава 15 доларів для дорослих від особи, а 5 доларів для молоді. Вступ на саму забаву 4 долари для дорослих, і 2 долари для юнацтва.

Нуся Вох

Розкопання землі під будову нової церкви у Філадельфії

У неділю 7-го грудня 1975 р. відбулося урочисте благословлення і розкопання землі під будову нової церкви св. Отця Миколая при вулиці 24 Норт і Джерард евеню, яку проєктував інж. архітект Аполінарій Осадца в чистому українському традиційному стилі, зовнішній вигляд якої нагадував церкву побудовану гетьманом Богданом Хмельницьким в Субоці.

Чин благословлення довершив пресов. Владика Василь, єпископ помічник Філадельфійської митрополії в співслужінні філадельфійського декана о. шамб. Мисрослава Харина, о. шамб. Михайла Федорівича, о. протоігумена ОО. Редemptорист Михайла Гринчишина, о. шамб. Роберта Москаля, місцевого пароха о. радника Томи Бариліяка і о. проф. Михайла Пирого. Під час чину благословлення співав церковний хор під батуту мгр Романа Книся.

Площа, котру благословлено заповнили місцевими парохіями і вірними зі сусідніх парохій. Лиця місцевих парохій висловлювали зворушення і радість, бо того дня почали сповнятися їхні мрії, які кілька десятків років нуртували в їхніх душах. Той довголітній їхній захід почав переводити в життя теперішній парох, побоюючись перепони, які стояли на перешкоді у виконанні цієї благородної постанови.

Після благословлення і розкопання землі під будову багатої митрополії Святишному Вселенському Архисв. Папі Павлові VI, Блаженішому Первотворчому Іосифові, Митрополитові Амброзії, українському спископству, парохіям — жертводавцям і всім українським народам, парохіям і гості перейшли до шкільної ідальни на бенкет.

Простора шкільна аудиторія, столи якої гарно прикрашені квітами, вкриті вишніми місцеві парохіями і гості зі сусідніх парохій. За головним святковим столом, крім пресов. Владика Василя і Філадельфійського духовенства і їхніх дружин за сідли також о. радник Петро Липин і о. Раймонд Ревак. На закінч. о. парохів апановано пам'яті покійних жертводавців і піонерів цієї парохії хвилюючі мовчання. Після молитви "Оче Наш", яку відспівав місцевий церковний хор, пресов. Владика Василь поблагословив трапезу, а місцеві пані почали подавати традиційний обід питомих для цієї парохії, де крім борщу, добрих м'ясних не бракувало також і солодкого печива.

Після обіду прийшла черга на мистецьку частину бенкету, яку започаткував місцевий парох привітанням Владика, духовенства та гостей, передавши ведення програми тостмайстрові о. шамб. Робертові, який час від часу свою функцію передавав дотепним жартам, в яких допомагала йому Оксана Рудакевич, книжниця якої на тему веселих Андрієвських вечорів недавно по'явилася друком. Вступне слово на празничному обіді глибоко змістовне, висловив пресов. Владика Василь, який в імені Митрополита Амброзії і своєму.

На слово о. промовця жертовних парохіям відгукнулися складанням пожертв на будову нового храму. Пенкети склали п'ятьох своїх чергових книжний дар в сумі 3.000 дол., а офіція поодинокі жертводавці склали свої жертви — разом 11.000 дол. У закінч. слові о. парох радник Т. Бариліяк подякував промовцям, о. шамб. Р. Москалю за ведення програми, всім виконавцям мистецької частини, жертводавцям за щедрі жертви, паням, що приготували празничний обід і услуговували до столів. Пісню "Боже Великий" закінчено це гарне і велике храмово свято.

П.

СОЮЗОВЦІ!

ПРИДБАНИ 400 НОВИХ ЧЛЕНІВ — ЦЕ МЕТА УКРАїнського НАРОДНОГО СОЮЗУ В СІЧНІ. ВКЛЮЧИТЬСЯ У ЧЛЕНСЬКУ КАМПАНІЮ І ДОПОМОЖІТЬ ОСЯГНУТИ ЦЮ МЕТУ

Бл. пам. Марія Верес

4-го січня 1975 р. відійшла у вічність бл. пам. Марія Верес, що приїхала 1927-го року до Канади з рідного села Ляшок Долішніх, пов. Вібрка. Похорон відбувся 8-го січня. З похоронного заведення Кардинала перевезено тіло Покійної до церкви св. Покрови, а поховано на цвинтарі "Проспект" в Торонто. Похоронні обряди відслужив о. В. Шараневич у приватності численної родини, земляків і друзів. Прощан Покійну на цвинтарі Б. Зорич в імені УНСОУ. Трива відбулася в ресторані "Мейфір Інн". Під час тривалих співачуть І. Гладчук, від земляків прощальне слово склала Софія Провід. Вона згадала добрі для Покійної як матері і дружини і просила присутніх скласти пожертви на громадські цілі.

Покинана залишила чоловіка Ярослава, дочку Ольгу й стрийка Андрія та двоох братів в Україні — старшого Данила й молодшого Михайла.

На світліні пам'ятник на могилі Покійної, поставлений 20-го червня 1975 р.

Бл. пам. Марія Верес

Бл. пам. Марія Верес

ВІДИШЛИ ВІД НАС

ГОРНІК МИКОЛА, член УНСОУ Відд. 277 Т-ва св. Івана Христителя в Гардфорд, Конн., номер 15-го червня 1975 р. на 79-му році життя. Нар. в 1896 р. в Україні, став членом УНС в 1923 році. Похорон в смутку два сина Михайла і Петра, 11 внуків та два правнуки. Похорон відбувся 17 червня 1975 р. на цвинтарі св. Бенедикта в Блумфілді. Вічна Ному Пам'ять! Секретар Відд.

СОФІЯ МІРДІЧ, членка УНСОУ Відд. 274 Б-ва св. Петра і Павла в Янгстауні, Огайо, померла 26 вересня 1975 на 89-му році життя. Нар. в Україні і стала членкою УНС в 1926 році. Похорон в смутку біллиці та дальної родини. Похороні на на цвинтарі Калдварі в Янгстауні, Огайо. Вічна Іа Пам'ять! Г. Середик, секр.

ЕМІЛЬ МЕЛЕНЬ, член УНСОУ Відд. 170 в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер 6 жовтня 1975 р. на 55-му році життя. Нар. в 1920 р. в Джерзі Сіті, Н. Дж. і став членом УНС в 1938 році. Похорон в смутку дружину Анну і брата Йосифа. Похорон відбувся 9 жовтня 1975 р. на греко-католицькому цвинтарі св. Петра і Павла в Едінкот, Н. Дж. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МАРІЯ КЛЮВАНІЧ, членка УНСОУ Відд. 126 Б-ва св. Івана Христителя в Сліпсвіллі, Па., померла 19 жовтня 1975 р. на 88-му році життя. Нар. в 1882 році і стала членкою УНС в 1919 році. Похорон в смутку чотирох синів: Михайла, Петра, Карла і Юрія, дочку Емелі, 18 внуків, 20 правнуків і праправнуків. Похорон відбувся 22 жовтня 1975 р. на православному цвинтарі св. Карила і Методія в Джаместі, Па. Вічна Іа Пам'ять! І. Шейла, секр.

ДО ВІНАЙМУ

Queens, Maaseth, L.I.

До винайму дуже гарне

модерне

ПОМЕЩЕННЯ

6 кімнат, у дворі одностановий домі, новітнє опалення. Побажати тільки дорослі, працюючі (2 особи).

Тел.: (212) 456-1281

ДО ВІНАЙМУ

у ФІЛАДЕЛФІЇ, Па.

1-РОД. ДІМ

8 кімнат, з килимами, гарна околиця.

Дзвоніть — (215) 643-6319

або (212) 726-8979

Ірвінгтон, Н. Дж.

Три (3) свіжо відновлені

КІМНАТИ

Модерна, ясна кухня, опалення і гаряча вода. Високо до склепін і автобусів. Зайдіть до суперінтендента.

759 Stuyvesant Avenue.

РОЗШУК

В цілі відшукавши родинних зв'язків між БОЯРСЬКИМИ, розсінними по межам Ватиканщини, прошу ласкаво писати на мою адресу:

Bolshak M. Bojarskyj

65 Clinton Pl.

Hackensack, N.J. 07601

Business Opportunity

Sullivan County bordering Pa. beautiful 24 acre summer resort accommodations 100, lake frontage pool. Suitable organization or religious group. \$90,000. terms negotiable. Call Sat. thru Thurs. evens 7-9.

(201) 968-8790

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в БРОНКС, БРОКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegion 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуговує ЦІПРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available.

Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Вальд Вуду; і переоснащенням Тілівних Останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue

IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J.

ESsex 5-5555

ГОВОРІТЬ І ПИШІТЬ ПО-АНГЛІЙСЬКИ

ВЧІТЬСЯ ШКОРО ТА ЛЕГКО І ТІЛЬКИ В КІЛЬКОХ ГОДИНАХ ТИЖНЕВО

Добра англійська мова на багато поліпшить ваше життя! Класи відбуваються в The American Language Institute і для вашої вигоди — ввечері, ввечері або в суботу. Наші фахові професори уживають найсучасніших методів. С класи для мови, читання, писання, "бізнесова" мова та випралення наголосу. Для початкувчання і заванесованих студентів. За повними інформаціями телефонуйте (212) 598-3931 або пишіть:

New York University
School of Continuing
Education
The American Language
Institute
One Washington Square
North
New York, N.Y. 10003
Note: ALL accepts
BankAmericard and
Master Charge

NYU

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

„Самопоміч” в Нью Йорку ПОЗИЧКИ

— на низькі відсотки, до сплати в догідних, місячних ратах:

- НА АВТА
- НА ХАТНЄ УСТАТКУВАННЯ
- НА ТОРГОВЕЛЬНІ І ПРОМИСЛОВІ ПІДПРИЄМСТВА
- НА ВСЯКІ ПОТРЕБИ ЩОДЕННОГО ЖИТТЯ
- СТУДЕНТСЬКІ ПОЗИЧКИ — до сплати по закінченні студії
- ПОЗИЧКИ під застав реальностей (МОРГЕДЖІ) — на закупку і будову домів

SELF RELIANCE (N.Y.) FEDERAL CREDIT UNION
108 Second Avenue New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 473-7310

ПОВІДОМЛЕННЯ

Адміністрації „Свободи”

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПОДИНОКІ ОСОВИ.

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЯДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИПЛАЧЕНІ.

Окремих листів в тій справі не будуть відписувати.

ТАРЗАН, Ч. 7422. Тарзан цілює

Моя жінка, Ваголо!.. Що зробили бандити з моєю жінкою? Пограбувавши і підпаливши твою хату, вони забрали твою жінку зі собою... Хвала Богу, що вона жива!!

Вони вирушили в західному напрямку... Дякую, Ваголо!... Я ще раз перегляну руйни моєї по-

горілої хати... Дізнавшись які речі вони забрали, може зможу вгадати куди вони пішли!